

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel, 4 september 2020, strafzaken

Vonnis

na tegenspraak t.a.v. beklaagden sub 1, 2 en 3 bij verstek t.a.v.
beklaagden sub 4, 5 en 6

23ste kamer

Vonnisnummer/ Griffienummer
51632/2020

IN ZAKE VAN:

PROCUREUR DES KONINGS bij het parket te Brussel, in naam van zijn ambt

en de burgerlijke partijen:

1) I. B.
geboren te (...) op (...)
ingeschreven te (...)
van Nigeriaanse nationaliteit

burgerlijke partij
vertegenwoordigd door mr. V. D. L. M., advocaat;

2) O. E.
geboren te (...) (Nigeria) op (...)
ingeschreven te (...)
van Nigeriaanse nationaliteit

burgerlijke partij
vertegenwoordigd door mr. D. W. S., advocaat;

3) E. M.
geboren te (...) (Nigeria) op (...)
ingeschreven te (...)
van Nigeriaanse nationaliteit

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door mr. D. G. M., advocaat;

TEGEN:

1) **S. J.**
geboren te (...) (Nigeria) op (...)
ingeschreven te (...)
van Nigeriaanse nationaliteit
APFIS : (...)

vrij onder voorwaarden bij beschikking voorlopige invrijheidsstelling d.d. 26 Juni 2020

beklaagde

bijgestaan door mr. C. J., advocaat
bijgestaan door beëdigde tolk Engels opgenomen in het nationaal register

2) **S. R.**
geboren te X (Nigeria) op (...)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in België
van Nigeriaanse nationaliteit
die zich uitdrukt in het Pidgin Engels

thans aangehouden onder modaliteit van elektronisch toezicht te (...)

beklaagde
bijgestaan door mr. S. B., advocaat
bijgestaan door beëdigde tolk Engels opgenomen in het nationaal register

3) **S. S.**
geboren te X (Nigeria) op (...)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in België
van onbekende nationaliteit
APFIS : (...)

thans aangehouden onder modaliteit van elektronisch toezicht te (...)

beklaagde

bijgestaan door mr. **G. S.** en **D. V. A.**, advocaten
bijgestaan door beëdigde tolk Engels opgenomen in het nationaal register

4) **S. G. 7-1**
geboren te X (Nigeria) op (...)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in België
van Nigeriaanse nationaliteit
die zich uitdrukt in het Pidgin Engels

beklaagde

die verstek laat

5) B. S.

geboren op (...)

zonder gekende woon- of verblijfplaats in België

ongekende nationaliteit

beklaagde

die verstek laat

6) V. E.

geboren te (...) (Nigeria) op (...)

zonder gekende woon- of verblijfplaats in België

van Nigerese nationaliteit

APFIS : (...)

beklaagde

die verstek laat

1. TENLASTELEGGINGEN

Beklaagd van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

A. te Brussel, en op grond van de artikelen 10ter en 12 V.T. Sv, in Nigeria en Italië in de periode van 23 december 2016 tot en met 10 mei 2017

mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

(art. 389 § 1 lld 1,433 quinquies §§ 1. 1°,2 en 4,en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige.

(art. 100 ter,389 § 1 lid 1,433 septies lid 1. 1° en 2,en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire

administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 389 § 1 lid 1,433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

(art. 389 § 1 lid 1,433 septies lid 1. 3° en 2,433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.

(art. 389 § 1 lid 1,433 septies lid 1. 3° en 2,433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht

(art. 389 § 1 lid 1,433 septies lid 1. 4° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

(art. 389 § 1 lid 1,433 septies lid 1. 6° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

(art. 389 § 1 lid 1,433 octies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

door **S. J.** en **S. G.**,

ten nadele van **I. B.**, geboren op (...)

B. mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

(art. 389 § 1 lid 1,433 quinques §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 389 § 1 lid 1,433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 3° en 2, 433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 3° en 2, 433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid ingevaar is gebracht.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 4° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 6° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 octies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

1. te Brussel, en op grond van artikel 10ter en 12 V.T. Sv, in Nigeria en Italië in de periode van 1 september 2015 tot en met 5 juli 2016

door S. J. en S. S.,
ten nadele van O. E.,

2. te Brussel. en op grond van artikel 10ter en 12 V.T. Sv. in Nigeria en Italië in de periode van 1 september 2015 tot en met 25 juni 2019

door S. J. en S. S.,
ten nadele van een ongeïdentificeerd slachtoffer met de roepnaam "J.",

3. te Brussel. en op grond van artikel 10ter en 12 V.T. Sv, in Nigeria en Italië in de periode van 1 september 2016 tot en met 25 juni 2019

door S. G. en B. S.,
ten nadele van E. M.,

4. te Brussel. en op grond van artikel 10ter en 12 V.T. Sv. in Nigeria en Italië in de periode van 1 september 2016 tot en met 25 juni 2019

door S. J. en S. G.,
ten nadele van I. M.,

5. te Brussel. en op grond van artikel 10ter en 12 V.T. Sv, in Nigeria en Italië in de periode van 1 december 2016 tot en met 1 december 2017

door S. J.,
ten nadele van M. S.

6. te Brussel. en op grond van artikel later en 12 V.T. Sv. in Nigeria en Italië op 1 juli 2017

door S. R.,
ten nadele van een ongeïdentificeerd slachtoffer met roepnaam "G." aka "J.",

C. te Brussel in de periode van 9 mei 2017 tot en met 10 mei 2017

exploitatie ontucht of prostitutie minderjarigen boven volle leeftijd 16 jaar met verzwarende omstandigheden

op welke manier ook, de ontucht of prostitutie van een minderjarige boven de volle leeftijd van zestien jaar te hebben geëxploiteerd,
(art. 100 ter, 380 §§ 4. 4° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.
(art. 381, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

door S. J.,
ten nadele van I. B., geboren op (...),

D. exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden

op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd,
(art. 380 § 1.4° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, en de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang.
(art. 380 §§ 3.1° en 7, 381, 382 §§ 1 en 4, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, en de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.
(art. 380 §§ 3.2° en 7, 381, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

1. te Brussel in de periode van 1 oktober 2015 tot en met 5 juli 2016

door S. J.,
ten nadele van O. E.,

2. te Brussel in de periode van 1 oktober 2016 tot en met 25 juni 2019

door S. J.,
ten nadele van I. M.,

3. te Brussel in de periode van 15 oktober 2016 tot en met 25 juni 2019

door S. J. en B. S.,
ten nadele van E. M.,

4. te Brussel in de periode van 1 juli 2017 tot en met 1 december 2017

door S. J.,
ten nadele van M. S.,

5. te Brussel in de periode van 1 juli 2017 tot en met 1 december 2017

door S. R.,
ten nadele van een ongeïdentificeerd slachtoffer met roepnaam "G." aka "J.",

6. te Brussel in de periode van 30 november 2018 tot en met 25 juni 2019

door S. J., S. R.,
ten nadele van I. G.,

7. te Brussel in de periode van 2 januari 2019 tot en met 3 januari 2019

door S. J.,
ten nadele van F. A.,

8. te Brussel in de periode van 1 april 2019 tot en met 25 juni 2019

door V. E.,
ten nadele van een niet-geïdentificeerd slachtoffer met roepnaam "J.",

9. te Brussel in de periode van 2 april 2019 tot en met 14 mei 2019

door S. J.,
ten nadele van E. Os.,

10. te Brussel in de periode van 29 april 2019 tot en met 6 mei 2019

door S. J.,
ten nadele van een niet-geïdentificeerd slachtoffer met roepnaam "B.",

E. te Brussel. en op grond van artikel 10ter en 12 V.T. Sv. in Nigeria en Italië in de periode van 1 september 2015 tot en met 25 juni 2019

leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.
(art. 324 bis en 324 ter§ 4 Sw)

namelijk een criminele organisatie gericht op de overbrenging en de controle van jonge Nigeriaanse meisjes met als doel hun prostitutie uit te buiten en het witwassen van de door hen verdiende opbrengsten

door S. J.,

F. deelname aan voorbereiding of uitvoering geoorloofde activiteiten criminele organisatie

terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van die criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.
(art. 324 bis en 324 ter§ 2 Sw)

namelijk een criminele organisatie gericht op de overbrenging en de controle van jonge Nigeriaanse meisjes met als doel hun prostitutie uit te buiten en het witwassen van de door hen verdiende opbrengsten

1. te Brussel in de periode van 1 september 2015 tot en met 25 juni 2019

door S. S.,

2. te Brussel in de periode van 1 september 2016 tot en met 25 juni 2019

door S. G.,

3. te Brussel in de periode van 1 juli 2017 tot en met 25 juni 2019

door S. R.,

G. deel uitmaken van een criminele organisatie

zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft
(art. 324 bis en 324 ter§ 1 Sw)

1. te Brussel in de periode van 15 oktober 2016 tot en met 25 juni 2019

door B. S.,

2. te Brussel in de periode van 1 april 2019 tot en met 25 juni 2019

door V. E.,

H. te Brussel in de periode van 15 april 2019 tot en met 2 juni 2019

omzetting of overdracht criminele vermogensvoordelen om illegale herkomst te verbergen

de zaken, bedoeld in artikel 42. 3° van het Strafwetboek, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, te weten (beschrijving vermogensvoordelen, goederen, waarden of inkomsten).
(art. 505 lid 1. 3° Sw)

onbepaalde sommen afkomstig uit de exploitatie van prostitutie te hebben laten overbrengen of overschrijven naar Nigeria via "B. W. U."

door S. J. en S. R.,

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 19 juni 2020.

De bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

S. G. (vierde beklagde), B. S. (vijfde beklagde) en V. E. (zesde beklagde) zijn niet verschenen en werden niet vertegenwoordigd, hoewel rechtsgeldig gedaagd.

De zaak werd op 12 mei 2020 verwezen door de raadkamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel. De raadkamer heeft verzachtende omstandigheden aangenomen in haar verwijzingsbeschikking zodat de rechtbank bevoegd is om kennis te nemen van de feiten die door het Openbaar Ministerie als een misdaad zijn gekwalificeerd. De strafvordering is regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

De rechtbank stelt ambtshalve vast dat de strafvordering nog niet is vervallen door verjaring.

3. RELEVANTE FEITEN EN ONDERZOEKSDADEN

Aanvankelijke informatie - start (gerechtelijk) onderzoek

1.

Het dossier start in augustus 2018 naar aanleiding van inlichtingen die werden bekomen uit het Afrikaanse prostitutiemilieu aan het Noordstation te Brussel.

Uit deze Inlichtingen komt naar voren dat een Nigeriaanse prostituee met de bijnamen "A." en "H." minstens 35 jonge Nigeriaanse meisjes, afkomstig uit de (...) -streek in Nigeria, van Italië naar België zou hebben laten smokkelen om ze vervolgens seksueel uit te buiten in het prostitutiekwartier aan het Noordstation. Zij zou nog meer Nigeriaanse meisjes met dit oogmerk willen laten overbrengen naar Brussel.

Al deze meisjes zouden door een "zus" van "A./H." vanuit Italië naar Brussel zijn gesmokkeld. Deze "zus" werd in 2018 samen met haar kompaan gearresteerd in Italië op verdenking van mensensmokkel van jonge Nigeriaanse meisjes van Nigeria naar Europa, om ze vervolgens te verhandelen en seksueel uit te buiten in Europa. De politiediensten worden in het bezit gesteld van een foto van beide personen, evenals een mediareportage over de zaak. Deze personen worden later aan de hand van deze informatie geïdentificeerd als S. G. (geboren in Nigeria op (...)) - thans vierde beklagde) en O. P. (geboren te Nigeria op (...)).

Daarnaast wordt vernomen dat er op dat ogenblik minstens nog twee meisjes seksueel uitgebuit zouden worden door "A./H." in het Noordkwartier, meer bepaald één in het ontuchthuis gelegen te (...) (hierna "...") en de andere in het ontuchthuis daar schuin tegenover in de (...).

"A./H." zou als contractuele prostitué werkzaam zijn in het pand aan de (...). Zij zou er tijdelijk niet werkzaam zijn geweest omdat zij zwanger was en intussen bevallen was van een dochter. Zij zou tijdens haar afwezigheid echter nooit de controle van de vitrine uit handen gegeven hebben en van plan zijn om terug te keren. De familienaam van "A./H." zou S. zijn. Zij maakt gebruik van het oproepnummer (...).

2.

Het onderzoek werd gevoerd op basis van onder meer controles in de carré, verhoor van mogelijke slachtoffers, een uitgebreid telefonieonderzoek (retrozollers, zendmastverkeeraanalyse en afluistermaatregelen) en huiszoekingen.

De onderzoeksrechter maakte gebruik van haar evocatierecht en opende op 29 maart 2019 een gerechtelijk onderzoek.

Controles en verhoor mogelijke slachtoffers

3.

Op 6 augustus 2018 wordt een controle uitgevoerd van het ontuchthuis in de Linnéstraat 76. Op het ogenblik van de controle was S. J. er werkzaam als prostituee. Zij legt aan de politiediensten een huurcontract op haar naam voor met betrekking tot de betrokken vitrine. Daarnaast toont zij een oud huurcontract met haar naam met adres te (...).

Op grond van deze informatie wordt "A./H." geïdentificeerd als S. J., eerste beklaagde.

4.

Op 16 augustus 2018 wordt I. B. verhoord. Zij heeft zich bij de diensten van Pag-Asa aangemeld als slachtoffer van mensenhandel en seksuele uitbuiting en wenst klacht neer te leggen tegen haar madam, die zij kent onder de Afrikaanse naam "F.", met de Engelse voornaam "Gl." en onder de werknaam "Fl.". Zij verklaart van een ander slachtoffer, genaamd "Ma.", te hebben vernomen dat haar madam de maand voordien in Italië gearresteerd werd. Op vertoon van de hoger vermelde foto die aan de politiediensten werd overgemaakt, herkent zij formeel S. G. als haar madam "F.".

I. B. verklaart dat zij in december 2016 door de vader van S. G. werd geronseld om naar Europa te gaan en er een opleiding tot kapster te volgen. Zij zou voor de overtocht 30.000,00 euro moeten terugbetalen. Zij had geen idee hoeveel dit bedrag in werkelijkheid was.

In januari 2017 heeft S. G. haar opgebeld om aan te geven dat ze zich moest voorbereiden om naar Europa te kunnen vertrekken.

Conform de instructies van S. G., werd I. B. door de vader en stiefmoeder van S. G. naar een voodoo-shrine gebracht. Daar diende zij een eed af te leggen dat zij haar madam niet zou aangeven bij de politie en werden er met een scheermesje inkepingen aangebracht op haar borst en onder elke oksel.

Vanuit Benin City is zij, samen met drie andere Nigeriaanse meisjes – S., H. en P., die bestemd waren voor H. (S. J.), de zus van S. G. - naar Europa vertrokken. Daartoe werd ze via Niger naar Libië gebracht. Voor de grenscontrole werd gebruik gemaakt van een vals

paspoort. Het paspoort maakte melding van haar echte naam, maar de geboortedatum was diegene die S. G. haar opgedragen had (meer bepaald 6 mei 1996 in plaats van 25 januari 2000). Eens voorbij de grenscontrole werd het paspoort weggegooid. Vanuit Libië heeft zij per boot de oversteek naar Lampedusa gemaakt. Vanuit Italië werd I. B. vervolgens, na contactname met S. G., onder begeleiding met de trein naar België gebracht. In België werd zij opgewacht door S. G., die haar opving en vervolgens de volgende dag naar de vitrine van het ontuchthuis in de (...) heeft gebracht, om er zich te prostitueren. In deze vitrine werkte tevens een tweede slachtoffer, dat "I. M." heette.

5.

Bij consultatie van de ANG wordt vastgesteld dat er op 6 juli 2017 lastens S. J. reeds een notitienummer (...) door de Lokale (...) werd geopend inzake mensenhandel ter uitbuiting van ontucht ten nadele van O. E..

Er wordt inzage genomen van dit dossier. Daaruit blijkt dat O. E. driemaal werd verhoord, op respectievelijk 6 juli 2016, 4 augustus 2016 en 5 april 2017.

Zij verklaart dat ze door S. A., zus van S. J., in Nigeria werd benaderd om naar Europa te komen om er te werken als kok. Ze zou bij haar aankomst 35.000 euro moeten terugbetalen voor de reis. Ook zij heeft na het ondergaan van een voodoo-ritueel via de zogenaamde Libië-route de overtocht naar Europa gemaakt samen met 3 andere meisjes die via het netwerk van S. J. zouden gaan werken voor andere "Madammen". In Tripoli werden ook 2 jongens bij het gezelschap gevoegd, bestemd voor Madam Joy GOODWIN. Zij zijn verdrongen bij de oversteek richting Lampedusa.

In Italië is de broer van S. J. "S. Al.", later geïdentificeerd als S. S. (derde beklagde) naar de 4 meisjes toegekomen. Hij heeft hen valse papieren bezorgd en op een vlucht richting België gezet.

In België aangekomen, vernam O. E. van S. J. voor het eerst dat zij als prostituee voor haar rekening zou moeten werken in plaats van als kok in een A. S.. Een van de andere meisjes, "J.", moest werken voor mevrouw V. E. in de vitrine te (...). Een ander meisje voor S. R.. Enige tijd later heeft O. E. de vitrine verlaten om naar Frankrijk te gaan samen met een vriendin. Ze werd er opgevangen door een Franse vrouw en diende er een asielaanvraag in onder haar eigen naam. Na een maand ontving zij een telefonische dreiging van S. J., die aangaf haar te doden indien ze niet terug kwam om haar schuld af te betalen. Bij haar terugkeer in Brussel heeft S. J. haar telefoon afgenomen. S. J. is gedurende een maand ter plaatse gebleven in de vitrine om O. E. te controleren.

Zij diende minimum 500 euro per maand af te betalen aan S. J.. Het geld moest aan de genaamde A. A. gegeven worden, zodat deze laatste het geld kon opsturen naar de zus van S. J. in Nigeria, meer bepaald S. A..

O. E. geeft aan dat zij de bedragen die zij heeft betaald evenals de namen van andere "Madams" die actief waren in het prostitutiekwartier, heeft bijgehouden in een schriftje. Het schriftje werd aan de verbalisanten overhandigd. Uit de notities blijkt O. E. tussen 30 september 2015 en 31 mei 2016 in totaal 4.250 euro terugbetaald zou hebben. Daarnaast worden als "Madam" in het schriftje vermeld: S. J., S. R., G. J., V. E., K. B., U. F., J. P. Obiba en

I. T..

O. E. verklaart tot slot dat er veel "Mevrouwen" in de wijk naar S. J. komen als ze een nieuw meisje willen.

6.

Op 16 augustus 2017 werd er een controle uitgevoerd in de (...). Op het ogenblik van de controle bevindt M. S. (°(...) te (...) Nigeria) zich in de vitrine. Ook S. J. is aanwezig in de C.. Zij verklaart overdag in de vitrine gewerkt te hebben en te moe te zijn geweest om naar huis terug te keren.

7.

In de nacht van 11 op 12 juli 2018 en op 18 september 2018 wordt er door de politie een controle uitgevoerd in (...). Het jonge meisje werkzaam achter de vitrine kon worden geïdentificeerd als I. M. (°(...) te (...) (Nigeria)).

Zij verklaart mondeling dat ze toestemming had van "Ha." ook wel "S. J." genoemd om in de vitrine te staan.

8.

Op 3 januari 2019 wordt er opnieuw een controle uitgevoerd in de (...) naar aanleiding van de vaststelling dat er een onbekende jonge Afrikaanse dame haar diensten aanbood. Het meisje identificeert zich mondeling als F. A., geboren te (...) op (...). Ze had geen identiteitsdocumenten bij zich. De politie vermoedt echter dat zij niet uit Ghana maar uit Nigeria afkomstig is, gelet op de Nigeriaanse telefoonnummers die in het repertorium van haar gsm-toestel staan.

F. A. zou in 2016 in Italië zijn toegekomen. De reis was geregeld door een zekere "L." en ze moest hiervoor 30.000 euro betalen. F. A. zou vier maanden eerder naar Brussel gekomen zijn. Ze zou sedert 2 januari 2019 in de vitrine werken met toestemming van "Mama M." en hiervoor de helft van haar verdiensten afstaan. F. A. herkent "Mama M.", die gebruik maakt van het telefoonnummer (...), als zijnde S. J. op basis van een voorgelegde foto.

9.

Op 16 april 2019 wordt O. E. opnieuw verhoord. In haar verhoor verschaft zij in aanvulling op haar eerdere verklaringen onder meer bijkomende inlichtingen over S. A..

Zij verklaart nog dat er buiten haarzelf tientallen meisjes zijn die in opdracht van S. J. door S. A. geronseld zijn en op weg werden gestuurd naar Europa. S. J. deed deze meisjes ronselen voor haarzelf en voor andere madammen. Deze andere madammen, waaronder G. J. en B. L. betaalden haar hiervoor.

Zij geeft navolgende namen van meisjes die door S. A. voor S. J. werden geronseld: Pr., V., E. E., O., E., J., S.. Een deel van deze meisjes zijn ondertussen zelf madam geworden.

10.

Op 9 mei 2019 wordt een controle uitgevoerd te (...), waar in de vitrine de aanwezigheid van

een onbekend jong Afrikaans meisje wordt vastgesteld. Zij wordt aan de hand van een "attestation demande d'asile" uitgevaardigd te (...), Frankrijk, geïdentificeerd als E. M. (°(...), te (...), Nigeria).

Zij verklaart in 2016 in contact te zijn gebracht met de vader en stiefmoeder van S. G.. Via hen kwam zij in contact met S. G., die haar aangaf dat ze in Europa als kapster kon komen werken. Ook zij verklaart voor haar vertrek begeleid te zijn naar een voodoo-shrine en vervolgens via de zogenaamde Libië-route samen met I. M. de oversteek naar Europa te hebben gemaakt. In Italië is S. G. de meisjes komen oppikken. Op het ogenblik dat zij zouden doorreizen naar België heeft S. G. E. M. geïnformeerd dat B. S. haar "madam" was. De "madam" van I. M. was S. G.. E. M. verklaart intussen al 27.000 euro te hebben terugbetaald. Zij dient nog een resterend saldo van 6.000 euro terug te betalen en haar "madam" belt haar nog regelmatig om dit bedrag op te eisen.

11.

Op 3 december 2019 wordt door M. S. bij "M. d. N.", een Franse ngo die instaat voor de opvang en begeleiding van slachtoffers van mensenhandel, een verklaring afgelegd lastens haar madam S. J..

M. S. verklaart dat zij in december 2016 door B. O., een vriendin van haar moeder, in contact is gebracht met S. J. om werk te vinden in Europa aangezien haar familie in geldnood verkeerde. Haar moeder was ziek en M. S. diende dringend werk te vinden om in de medische zorg voor haar moeder te kunnen voorzien. S. J. verzekerde haar dat ze bij haar zou kunnen komen werken om op haar kinderen te passen en het huishouden te doen. Ze zou 1.000 euro per maand verdienen. De reis zou voor haar worden geregeld.

In januari 2017 werd M. S. opgehaald voor een JUJU-ceremonie. Zij verklaart er een eed te hebben moeten afleggen met navolgende zinnen: "als ik naar de politie ga om S. J. aan te geven, dan zal ik sterven", "als ik geld naar mijn moeder zend zonder het akkoord van S. J., dan zal ik sterven", "als ik niet betaal of ik vlucht, dan zal ik sterven".

De reis verliep over Niger naar Libië. In de kampen waar zij tijdens de tussenstops diende te verblijven was geen eten of drinken. Wie voedsel wou, moest met de Arabieren slapen. Een eerste poging om per boot de Middellandse Zee over te steken mislukte. M. S. werd naar een gevangenis in Libië overgebracht. Daar werd zij geslagen en verkracht. Na één week heeft S. J. haar "borg" betaald om haar uit de gevangenis te krijgen. Opnieuw werd per boot de oversteek gewaagd.

M. S. verklaart uiteindelijk in april 2017 in Italië te zijn aangekomen. Na contact met S. J. werd ze naar (...) bij de zus van S. J. ("P." ook wel "S. G." genoemd) gebracht. In juli 2017 heeft S. J. haar treinticket naar Brussel betaald. Ze is samen met I. B. onder begeleiding op de trein gestapt. M. S. werd naar aanleiding van een controle op de trein teruggestuurd naar Italië. Daarop heeft ze telefonisch contact opgenomen met S. J., die ervoor heeft gezorgd dat M. S. werd opgehaald. Na een verplichte overnachting bij een blanke man met wie zij seksuele betrekkingen diende te hebben, werd ze opnieuw op de trein richting België gezet.

S. J. heeft haar bij aankomst opgevangen en haar na een week naar Frankrijk gebracht om een asielaanvraag in te dienen. De financiële steun die daarmee gepaard ging, moest M. S.

aan S. J. afstaan. Bij hun terugkeer in Brussel wordt M. S. volgens haar verklaring voor het eerst ingelicht dat zij een schuld van 30.000 euro heeft en dat zij in de prostitutie zal moeten werken om deze schuld af te betalen.

Na 2 maanden blijkt M. S. zwanger. S. J. verplicht haar medicijnen te nemen om de zwangerschap te beëindigen, zodat M. S. verder kan werken. M. S. spuwt de medicijnen echter uit en besluit 1 maand later om niet meer terug te keren naar S. J.. Ze verandert haar nummer en vraagt ook haar moeder om te verhuizen uit angst voor represailles. Ze heeft samen met de vader van haar kind vervolgens op straat geleefd in Frankrijk tot er plaats was in een opvanghuis. Vijf maanden later is haar zoon geboren.

Op 16 december 2019 wordt M. S. een eerste keer verhoord. Daarin bevestigt zij haar eerdere verklaring. Zij geeft toelichting bij de voorgelegde fotoreportage, waarin zij beklagden allen formeel herkent en hun activiteiten toelicht.

Op 26 februari 2020 wordt M. S. herverhoord.

Telefonieonderzoek en af luistermaatregelen

12.

Er werd overgegaan tot een uitgebreid telefonieonderzoek en af luistermaatregelen op de gekende nummers geregistreerd op naam van S. J..

Uit dit onderzoek komt naar voor dat S. J. minstens twaalf nummers op haar naam liet registreren, waarvan na onderzoek nog navolgende oproepnummers over verschillende periodes actief bleken te zijn: (...), (...), (...), (...) en (...). Deze oproepnummers werden in totaal in 30 verschillende toestellen gebruikt.

Het telefonie-onderzoek toont aan dat deze oproepnummers contact hadden met zowel personen die bij de politiediensten gekend zijn in het prostitutiemilieu van het Brusselse Noordstation, als buitenlandse contacten uit landen die behoren tot de zogenaamde "Libië-route" in het bijzonder Nigeria, Libië, Italië en Frankrijk.

13.

Op basis van de retro-zollers op de bovengenoemde nummers werd beslist een af luistermaatregel op te starten op het nummer (...) - waarvan op basis van de maatregel kon worden vastgesteld dat dit nummer gebruikt wordt door S. R. - evenals op het nummer (...) dat door S. J. zelf gebruikt werd.

Uit de af luistermaatregelen komt onder meer naar voren dat S. R. regelmatig geld overmaakt richting Nigeria, hetzij zelf, hetzij door beroep te doen op een tussenpersoon en geldkoeriers en dit zowel voor zichzelf, voor S. J. als voor andere meisjes die werkzaam zijn in het prostitutiekwartier aan het Noordstation te Brussel.

De af luistermaatregel op het nummer (...) brengt onder meer aan het licht dat S. J. voor de bezetting van de door haar gehuurde vitrine in de (...) gebruik maakt van het systeem van

"Y.-meisjes", waarbij door de contractuele prostituee aan meisjes toelating wordt verleend om in haar vitrine te werken en de verdiensten van het meisje 50/50 verdeeld worden tussen de contractuele prostituee en het meisje dat gewerkt heeft.

Uit het telefonieonderzoek komt bijkomend naar voor dat S. J. en S. R. een broer hebben die geïdentificeerd wordt als S. S., ook wel "S. Al." of "Be." genoemd. Hij maakt onder meer gebruik van het oproepnummer (...) dat geregistreerd werd op basis van een Italiaans verblijfsdocument.

Huiszoekingen

14.

Op 17 september 2018 wordt er een huiszoeking uitgevoerd te (...).

In de woning waren de genaamden I. F. (°(...)) en S. R. aanwezig. Deze laatste werd geïdentificeerd aan de hand van een Franse asielaanvraag. S. R. verklaart de zus te zijn van S. J. en zorg te dragen voor haar kinderen.

Er wordt die dag tevens een huiszoeking uitgevoerd in de (...). Op het ogenblik van de controle worden S. J. en B. S. aangetroffen in het pand. S. J. is in het bezit van twee gsm toestellen, met respectievelijke oproepnummers (...) en (...).

S. J. wordt na de huiszoeking verhoord. Zij verklaart onder meer sedert december 2016 te werken in de vitrine in de (...). Ze huurt de vitrine via de huisbaas "Jo." voor een bedrag van 1.500,00 euro per maand. Ze werkt er gewoonlijk van 8u00 tot 20u00.

S. J. betwist O. E. te kennen en doet haar verklaringen af als vals. Zij betwist bovendien ook maar iemand te hebben "overgebracht".

Op 25 juni 2019 worden er verschillende huiszoekingen uitgevoerd:

(1) te (...). Deze huiszoeking is negatief.

(2) te (...). A. A. blijkt echter niet langer woonachtig op het adres waar zij officieel is ingeschreven.

(3) te (...). In de vitrine was op dat ogenblik niemand aanwezig. In de bar van het pand worden S. J. en I. G. aangetroffen. S. J. wordt van haar vrijheid beroofd. I. G. wordt administratief aangehouden en meegenomen voor verhoor.

(4) te (...). In de vitrine was E. O. aanwezig, die werd overgebracht voor verhoor. Er wordt een gsm-toestel aangetroffen, evenals cash geld.

(5) te (...). In het appartement worden onder andere S. R. en S. S. aangetroffen. Zij worden hun vrijheid beroofd. Daarnaast worden diverse gsm-toestellen, cash geld ten belope van in totaal 2.450 euro en diverse bonnetjes van overschrijvingen via onder meer W. U. teruggevonden.

Eerste, tweede en derde beklaagden worden aansluitend verhoord en zullen ook herverhoord worden.

Europees onderzoeksbevel (EOB)

16.

Op 30 juli 2019 werd een Europees onderzoeksbevel (EOB) uitgeschreven.

Uit een analyse van de verklaringen van de slachtoffers in het Italiaanse dossier komen diverse gelijkenissen met de verklaring van I. B. naar voor, zoals voor wat betreft:

- Het valse voorwendsel dat de meisjes als kapster zouden gaan werken
- Het ondergaan van het voodoo-ritueel
- Het gebruik van de zogenaamde Libië-route.

Uit dit EOB blijkt nog dat de slachtoffers in het Italiaanse dossier lastens S. G. ("S. G.") het Italiaanse nummer (...) opgaven als het oproepnummer van hun madam S. G.. Zij kregen dit nummer van haar stiefmoeder in Nigeria. Het oproepnummer blijkt na verder onderzoek bij L. I. geregistreerd te staan op naam van S. J..

De slachtoffers deelden eveneens het facebookprofiel "S. B." van "Madam S. G." mee.

Bij vonnis van de rechtbank van Bologna van 30 april 2019 werd S. G. veroordeeld tot een gevangenisstraf van 9 jaar en 4 maanden uit hoofde van mensenhandel met verzwarende omstandigheden en uitbuiting van prostitutie.

In het kader van het EOB wordt van de Italiaanse politiediensten tevens informatie bekomen omtrent de aankomst en registratie van de in dit dossier betrokken meisjes in Italië. Daarnaast wordt van de Italiaanse autoriteiten vernomen dat S. S. Italië in 2014 is binnengekomen. Zijn asielaanvraag werd geweigerd. Zijn verblijfsvergunning is er verstreken sedert 11 november 2017.

17.

Op 22 januari 2020 wordt een Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd lastens S. G..

4. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

4.1. Grond van de zaak

18.

De beklaagden moeten zich voor de strafrechtbank verantwoorden voor mensenhandel met verzwarende omstandigheden en/of de exploitatie van andermans ontucht of prostitutie, wat eerste en vierde beklagde betreft telkens bijkomend met de verzwarende omstandigheid dat de feiten gepleegd werden ten aanzien van een minderjarig slachtoffer.

Daarnaast worden beklaagden vervolgd als lid van een criminele organisatie, desgevallend in de hoedanigheid van lid, leidend persoon of als persoon die deelnam aan de voorbereiding of uitvoering van geoorloofde activiteiten van de criminele organisatie.

Beklaagden betwisten allen de hen ten laste gelegde feiten.

4.1.1. Algemeen

A. Heromschrijving en verbetering van de tenlasteleggingen A en C

19.

Eerste beklaagde betwist dat I. B. minderjarig was op het ogenblik van de feiten weerhouden onder de tenlasteleggingen A en C.

20.

De rechtbank stelt vast dat I. B. bij haar aankomst in Italië op 15 april 2017 werd geregistreerd met als geboortedatum (...).

I. B. verklaart op aangeven van vierde beklaagde een valse geboortedatum te hebben opgegeven zowel voor de opmaak van de valse paspoorten in Afrika, als bij haar aankomst in Europa. Zij verklaart dat haar werkelijke geboortedatum (...) is.

Hoewel niet onaannemelijk is dat I. B. - al dan niet onder druk van vierde beklaagde - gelogen zou hebben over haar leeftijd ten aanzien van de Italiaanse autoriteiten, kan op basis van de objectieve elementen in het strafdossier niet met de rechtens vereiste zekerheid worden gesteld dat I. B. geboren zou zijn op (...) in plaats van op (...).

De geboortedatum van I. B. dient te worden verbeterd naar 6 mei 1996, datum die door I. B. als geboortedatum werd opgegeven bij haar aankomst in Italië.

De feiten onder de tenlastelegging A dienen derhalve heromschreven te worden zoals de feiten onder de tenlastelegging B.

De feiten onder de tenlastelegging C dienen heromschreven te worden zoals de feiten onder de tenlastelegging D.

B. Mensenhandel

Algemeen

21.

Op basis van de elementen in het strafdossier, waaronder de zeer gedetailleerde overeenstemmende verklaringen van de slachtoffers, de afgeluisterde telefoongesprekken en de informatie bekomen van de Italiaanse politiediensten staat - zoals hieronder per beklaagde nader uiteengezet - vast dat in de periode tussen 1 september 2015 en 25 juni 2019 verschillende Nigeriaanse meisjes onder het valse voorwendsel van een legale job in

Europa naar België werden gebracht, om hen vervolgens hetzij in Italië, hetzij in België in de prostitutie te dwingen met het oog op de verdere exploitatie van deze meisjes.

De meisjes werden in Nigeria geronseld door onder meer:
S. A. alias "mama T.", de zus van S. J. en S. R., of een kennis van S. J., op verzoek van S. J.
de vader en stiefmoeder van S. G.

Voorafgaand aan hun vertrek werden de meisjes in contact gebracht met respectievelijk S.
G. of S. J., die de valse voorwendsels ten aanzien van de meisjes bevestigden.

De slachtoffers werden voor hun vertrek begeleid naar een voodoo-ritueel, waar ze een eed
van trouw dienden af te leggen ten aanzien van hun "Madam" in Europa en er rituele
markeringen (sneetjes) werden aangebracht. Zich onbewust van het lot dat hun in Europa te
wachten stond en/of zonder een reëel begrip van de vergoeding die zij voor hun overtocht
dienden te betalen, werden zij vervolgens onder het valse voorwendsel via Libië naar Europa
gebracht.

Afhankelijk van door wie/in wiens opdracht zij gerekruteerd werden, fungeerden hetzij S. G.,
hetzij S. J. tijdens het traject als contactpersoon voor de meisjes. Na aankomst van de
meisjes in Europa werd de verdere reis richting België geregeld door de "Madam" van de
meisjes, die hen bij aankomst in België opving en in kennis stelde dat zij in de prostitutie
zouden moeten werken.

De meisjes dienden na hun aankomst in België voor hun overtocht een vergoeding van +/-
30.000 euro af te betalen.

***Omtrent de verzwarende omstandigheden van de tenlasteleggingen A (zoals
heromschreven) en B***

22.

De rechtbank stelt vast dat voor zover de tenlasteleggingen A en B bewezen zijn in hoofde
van de beklaagden, ook de verzwarende omstandigheid dat dit gebeurde, door misbruik te
maken van de kwetsbare positie van de slachtoffers, is bewezen.

Het staat op basis van de verklaringen van de slachtoffers onmiskenbaar vast dat zij zich in
een bijzonder kwetsbare positie bevonden. Alle slachtoffers werden gekenmerkt door een
zeer precaire financiële en/of familiale situatie, meer bepaald omdat zij de financiële
middelen nodig hadden om hun gezin (mee) te kunnen onderhouden, in de verzorging van
een ziek familielid te kunnen voorzien of om te kunnen ontvluchten aan echtelijke
problemen.

23.

Voor zover de feiten onder de tenlasteleggingen A en B bewezen zijn in hoofde van
beklaagden, is ook de verzwarende omstandigheid dat dit gebeurde, direct of indirect, met
gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, bewezen.
Aan de meisjes werd telkens opnieuw voorgehouden dat zij een betere toekomst tegemoet
gingen in Europa bijvoorbeeld als kapster, kokkin of kinderoppas, terwijl beklaagden goed
wisten dat de slachtoffers bij gebrek aan geldige werk- en/of verblijfsdocumenten geen
legaal werk zouden kunnen uitvoeren en als prostituee zouden worden ingezet en enorme
bedragen van hun inkomsten zouden dienen af te staan.

Eens vertrokken en overgeleverd aan de tussenpersonen langs de Libië-route, blijkt uit de verklaringen van de slachtoffers dat zij afhankelijk zijn van beklaagden en hun financiering om hun reis te kunnen voortzetten en uit hun netelige posities in de diverse tussenstops te kunnen worden bevrijd.

Om hun reis naar Europa te bekostigen dienden de vrouwen na hun aankomst in België zeer aanzienlijke vergoedingen ten belope van 30.000,00 euro af te betalen.

Om de morele druk op de meisjes op te voeren, werden de slachtoffers voorafgaand aan hun afreis aan een voodoo-ritueel onderworpen waarbij zij trouw moesten zweren aan hun "Madam" en moesten beloven hun "Madam" niet aan te geven bij de politie. Hierdoor werd de morele druk op de meisjes om aan hun financiële verplichtingen te blijven voldoen en loyaal te blijven aan hun "Madam" zeer groot.

Eens aangekomen in België, dienden de slachtoffers telkens minstens de helft van hun verworven inkomsten of een door beklaagden nader bepaald bedrag af te staan ter aflossing van hun schulden. Indien een slachtoffer ophield met betalen voor haar schuld was afgelost, werd er dreiging en druk gezet om het werk en de terugbetalingen te hervatten.

24.

Tevens staat vast dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht.

Ten onrechte wordt door eerste beklaagde in dit verband voorgehouden dat de slachtoffers door in te stemmen met de "smokkel" het gevaar dat met de oversteek gepaard ging, hebben aanvaard.

De rechtbank stelt vast dat de slachtoffers geen inspraak hadden in de wijze waarop het traject door beklaagden werd georganiseerd. Zij werden tijdens de overtocht ondergebracht in kampen of op stopplaatsen waar de slachtoffers zich dienden te prostitueren om aan voedsel te geraken of zonder meer aan geweld en verkrachting werden blootgesteld, in sommige gevallen zelfs tot geldelijk gewin van de beklaagde(n).

Dat het leven van de slachtoffers in gevaar werd gebracht naar aanleiding van de oversteek wordt bijkomend bevestigd door de verklaring van O. E. dat bij haar overtocht twee jongens overboord geslagen zijn en vervolgens zijn verdronken. Ook M. S. verklaart dat één van de boten werd teruggestuurd omdat hij onveilig zou zijn geweest.

25.

De verzwarende omstandigheid dat van het misdrijf een gewoonte werd gemaakt, zal verder in hoofde van elke beklaagde afzonderlijk worden beoordeeld in functie van het aantal ten aanzien van de betrokken beklaagde(n) weerhouden tenlasteleggingen.

26.

De rechtbank verwijst voor wat betreft de beoordeling van het bestaan van de criminele organisatie tot slot naar wat hieronder wordt uiteengezet en stelt vast dat er inderdaad sprake is van een criminele organisatie.

Indien de feiten onder de tenlasteleggingen A en B bewezen worden verklaard in hoofde van de beklaagden, zijn ze dan ook gepleegd in het kader van een deelneming aan een criminele organisatie.

27.

Voor zover de tenlasteleggingen A en B in hoofde van de beklaagden bewezen worden verklaard, acht de rechtbank de verzwarende omstandigheden in de hierboven aangehaalde mate derhalve bewezen.

C. Criminele organisatie

28.

Met een criminele organisatie wordt bedoeld iedere gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven, die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen.

Criminele organisaties onderscheiden zich onder meer van de verenigingen waarvan sprake in artikel 322 e.v. Strafwetboek door hun grotere omvang, hun meer permanent karakter, een duidelijkere structurering en striktere hiërarchie en de grotere mate van systematiek in hun activiteiten.

29.

Uit de elementen in het strafdossier blijkt dat het hier gaat om een goed gestructureerde en georganiseerde vereniging die bestendig in de tijd meisjes vanuit Nigeria naar België heeft overgebracht met het oog op het exploiteren van hun prostitutie. Uit de zeer gedetailleerde gelijklopende verklaringen van de slachtoffers blijkt dat de overkomst van de slachtoffers goed wordt voorbereid en doorheen het hele traject strikt wordt opgevolgd. De top van de organisatie doet beroep op een heel aantal personen, onder andere voor de werving van de meisjes in Nigeria, de begeleiding naar het verplichte voodoo-ritueel, het aanleveren van valse reisdocumenten en de begeleiding of opvang van de meisjes doorheen het volledige traject en de tussenstops. Van bij de werving in Nigeria, wordt er teruggekoppeld met de top van de organisatie om de aan de slachtoffers voorgehouden valse toekomstperspectieven te bevestigen. Ook gedurende de reis is er op cruciale tijdstippen contact hetzij rechtstreeks met de slachtoffers zelf, hetzij indirect via de tussenpersonen om de voortgang op te volgen. Zodra zij voet zetten op het Europese continent, worden de slachtoffers opgevangen en begeleid richting prostitutie om hun schuld ten aanzien van de organisatie te kunnen aflossen.

Het oogmerk van deze organisatie is mensenhandel in de zin van artikel 433quinquies §§ 1,1°, 2 en 4 van het Strafwetboek, gepleegd met meerdere van de verzwarende omstandigheden zoals opgenomen in artikel 433septies van het Strafwetboek en de exploitatie van prostitutie en ontucht, eveneens gepleegd met meerdere verzwarende omstandigheden zoals opgenomen in artikel 380 van het Strafwetboek. Deze misdrijven zijn strafbaar gesteld met een straf van meer dan drie jaar.

De internationale context, de frequentie van de activiteiten, de systematische gelijkenissen in de werkwijze met het oog op het overbrengen van de meisjes, het aantal slachtoffers, de samenwerking van de verschillende personen betrokken bij het netwerk, het onderling overleg om tot de overbrenging van de meisjes te kunnen komen en de duidelijke onderverdeling van de rollen binnen het netwerk, zijn allemaal elementen die het bestaan aantonen van een goed georganiseerde criminele organisatie.

Het is duidelijk dat het eigenlijke doel van deze criminele organisatie het verwezenlijken van winst is. De slachtoffers verklaren elk afzonderlijk hoe ze grote bedragen van +- 30.000 euro dienden af te betalen aan de organisatie om hun overtocht te vergoeden.

De rechtbank is van oordeel dat alle constitutieve bestanddelen van een criminele organisatie verenigd zijn.

30.

De rol die de respectieve beklaagden binnen de criminele organisatie vervulden, evenals hun autonomie in het nemen van beslissingen binnen de organisatie, zal voor ieder van hen hierna worden uiteengezet.

4.1.2. Beoordeling per beklaagde

A. S. J., eerste beklaagde

Mensenhandel met verzwarende omstandigheden /tenlasteleggingen A zoals geherkwalificeerd, 81, 82. 84 en 85)

31.

S. J. wordt vervolgd voor mensenhandel met verzwarende omstandigheden ten nadele van I. B., O. E., een ongeïdentificeerd slachtoffer met roepnaam "J.", I. M. en M. S..

Eerste beklaagde erkent dat sommige van deze slachtoffers bij haar in de vitrine hebben gewerkt, maar betwist dat zij de meisjes te hebben laten overbrengen en/of hun prostitutie of ontucht te hebben geëxploiteerd.

32.

De zeer gelijklopende verklaringen van de slachtoffers, gestaafd door de verklaringen van de slachtoffers die gelijktijdig met hen de overtocht hebben gemaakt, het schriftje van O. E., de registratiedata van de slachtoffers in Italië evenals de verklaring van derde beklaagde tonen aan dat eerste beklaagde ontegensprekelijk handelingen heeft gesteld die hebben bijgedragen tot de 'levering' van O. E., "J." en M. S. aan zichzelf en andere "Madammen" in het prostitutiemilieu.

Eerste beklaagde gaf de instructie tot rekrutering en bevestigde ten aanzien van O. E. en M. S. de valse voorwendselen dat zij in Europa als kok of kinderopvang voor haar kinderen aan het werk zouden kunnen gaan. Zij heeft de borgtocht van M. S. betaald wanneer zij na een mislukte overtocht vanuit Libië in de gevangenis is terechtgekomen en gaf instructie tot de aflevering door derde beklaagde van de valse paspoorten voor O. E. en "J." met het oog op

hun vlucht vanuit Italië naar België.

Zowel O. E. als M. S. bevestigen dat zij voor hun overtocht een vergoeding van 30.000 euro dienden te betalen aan eerste beklaagde. De meisjes werden van bij aanvang onder druk gezet om hun "Madam" te gehoorzamen en de betaling zo snel mogelijk te voldoen. Toen zij weigerden deze vergoeding verder af te betalen werden zij door eerste beklaagde bedreigd in die mate dat zowel M. S. als O. E. vreesden voor represailles ten aanzien van henzelf en hun achtergebleven familie in Nigeria.

De rechtbank ziet geen aanleiding om te twijfelen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen die deze slachtoffers hebben afgelegd. De vaststelling dat sommige slachtoffers het statuut van slachtoffer van mensenhandel hebben verkregen, zodat zij een zeker belang hadden bij het afleggen van hun (belastende) verklaring, impliceert niet dat aan deze verklaringen geen bewijswaarde zou kunnen worden gehecht. De inhoud van de verklaringen wordt bovendien bevestigd door de verklaring van andere slachtoffers die gezamenlijk de overtocht hebben gemaakt, en/of de informatie inzake de registratiedatum van de betrokken slachtoffers in Italië en de resultaten van het telefonie-onderzoek.

Gelet op het weerhouden aantal slachtoffers en de tijdsspanne waarin de feiten plaats hebben gevonden, staat tevens vast dat eerste beklaagde van deze mensenhandel een gewoonte heeft gemaakt. Zij liet nieuwe meisjes overkomen, telkens wanneer zij hier zelf nood aan had of hier door andere "Madammen" om werd verzocht.

Uit het strafdossier komt bovendien naar voor dat de meisjes veelal in groep werden overgebracht, desgevallend samen met meisjes die voor een andere "Madam" waren bestemd. Dit bevestigt dat de handelingen van eerste beklaagde kaderen in de werking van de criminele organisatie zoals hoger uiteengezet.

De tenlasteleggingen B1, B2 en B5 zijn bewezen.

33.

Het strafdossier bevat echter onvoldoende elementen om met zekerheid te stellen dat S. J. ook heeft bijgedragen aan de handel van I. B. en I. M..

Anders dan M. S., die samen met I. B. de overtocht vanuit Libië naar Italië heeft gemaakt, werd IGE niet geronseld door Mama Ti - de zus van S. J. in Nigeria - maar door de vader en stiefmoeder van S. G.. Hoewel de modus operandi voor de handel van beide slachtoffers gelijkaardig is en duidelijk kadert in de activiteiten van de organisatie, stelt de rechtbank vast dat I. B. vanuit Italië niet samen met M. S., doch op instructie en met tussenkomst van de rechtstreekse contacten van S. G. naar Brussel werd gebracht. I. B. verklaart vervolgens dat zij in Brussel door S. G. werd opgevangen en begeleid en dat zij haar verdiensten (minstens gedeeltelijk) aan haar diende over te maken om haar overtocht te vergoeden. Haar klacht inzake mensenhandel is uitsluitend ten aanzien van S. G. gericht. Noch de verklaring van I. B., noch de andere elementen uit het strafdossier laten toe om met zekerheid vast te stellen dat naast S. G. ook eerste beklaagde - anders dan wat geldt voor de overige meisjes die toen de oversteek hebben gemaakt - rechtstreeks heeft bijgedragen aan de handel van I. B. of hieruit enig financieel voordeel zou hebben genoten.

I. M. betwist zelf door eerste beklagde te zijn overgebracht en verklaart dat zij eerste beklagde pas heeft leren kennen toen zij al in België was. Ook E. M. bevestigt dat "S. G." en derhalve niet eerste beklagde, de "Madam" van Mary was.

Er is wat deze meisjes betreft derhalve sprake van twijfel die in het voordeel van eerste beklagde dient te worden uitgelegd.

S. J. wordt vrijgesproken voor de feiten onder de tenlastelegging A, zoals geherkwalificeerd, en B4.

Exploitatie van andermans ontucht of prostitutie (tenlasteleggingen C zoals geherkwalificeerd. D1. D2. D3. D4. D6. D7. D9 en D10)

34.

S. J. wordt vervolgd voor exploitatie van de ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden ten nadele van I. B., O. E., I. M., E. M., M. S., I. G., F. A., E. O. en een niet nader geïdentificeerd slachtoffer "B."

35.

Artikel 380 §1, 4° van het Strafwetboek stelt strafbaar hij die op welke manier ook iemand anders ontucht en prostitutie exploiteert.

Exploiteren in de zin van artikel 380, §1, 4°, van het Strafwetboek kan worden omschreven als het verwerven van voordelen door de tewerkstelling van een persoon als prostituee en is aldus een ruim begrip. Om van exploitatie van prostitutie te kunnen spreken is aldus vereist dat eerste beklagde kennelijk voordelen haalt uit de prostitutie.

35.

Eerste beklagde erkent ter zitting een huis van ontucht te beheren. Als contractuele prostituee die over een huurcontract beschikt voor de vitrine van de (...), zou zij enkel anderen geholpen hebben om zich te prostitueren en derhalve hun prostitutie of ontucht hebben gefaciliteerd wanneer zij daarom vroegen, maar nooit enige dwang of bedreiging ten aanzien van deze meisjes hebben uitgeoefend.

Het strafdossier toont aan dat eerste beklagde zich overdag prostitueert in de vitrine van de (...) en vervolgens op dagen dat zij niet kan of wil werken, evenals 's avonds en 's nacht andere meisjes in haar vitrine laat werken.

Eerste beklagde bevestigt ter zitting dat E. M., M. S., I. M., I. G., F. A. en E. O. in haar vitrine hebben gewerkt, zij het uit eigen vrije wil.

De verklaringen van M. S., I. M., E. O. en F. A. dat zij zich in de vitrine van eerste beklagde in de (...) hebben geprostitueerd, wordt bevestigd door de uitgevoerde controles. Zo konden naar aanleiding van deze controles onder meer navolgende meisjes aan het werk worden aangetroffen in de vitrine van de (...): M. S. (op 16 augustus 2017), I. M. (in de nacht van 11 op 12 juli 2018 en op 18 september 2019), F. A. (op 3 januari 2019) en E. O. (op 2 april 2019).

Ook I. C. en U. C. bevestigen dat I. M. en E. O. in de vitrine van eerste beklagde werkzaam zijn/zijn geweest.

Het telefonie-onderzoek laat er geen twijfel over bestaan dat deze meisjes hun diensten verstrekken als "Y.-meisje". Beklaagde houdt regelmatig telefonisch contact met de meisjes waarbij zij controleert hoe het werk gaat en of ze al veel verdiend hebben. Eerste beklagde spoort de meisjes aan om hun best te doen en dat ze snel nog iets moeten verdienen. De meisjes dienen de helft van hun verdiensten en in sommige gevallen minimale wekelijkse betalingen van 400 à 500 euro af te staan aan S. J., zodat eerste beklagde ontegensprekelijk financieel en persoonlijk voordeel haalt uit de prostitutie van deze meisjes.

De bewering dat I. M. aan eerste beklagde slechts een vergoeding betaalde voor de "huur" van de vitrine wordt niet aannemelijk gemaakt en is strijdig met de verklaring van I. M. dat zij aanvankelijk het eerste jaar de helft van haar verdiensten aan eerste beklagde diende af te staan. I. M. zou vervolgens weliswaar enige tijd een huurprijs van 300 euro per week hebben betaald, maar diende vervolgens na de terugkeer van eerste beklagde uit Nigeria opnieuw de helft van haar verdiensten aan eerste beklagde af te staan omdat deze nood had aan bijkomende financiële middelen. Van een gewone "huur" was derhalve geenszins sprake.

Het telefonie-onderzoek bevestigt daarnaast dat ook E. M. zich prostitueerde, onder meer in de vitrine van de (...), waar zij de helft van haar opbrengsten diende af te staan aan S. J.. Dit gebeurde op ogenblikken dat I. M. zich onwel voelde of op maandag als ze geld nodig had. Later heeft eerste beklagde voor haar een andere vitrine geregeld in de (...), waar zij naar aanleiding van een controle op 9 mei 2019 werd aangetroffen. Ook U. F. verklaart dat E. M. geld aan eerste beklagde diende af te dragen.

Ook de exploitatie van de prostitutie van I. G. wordt bewezen geacht op basis van het telefonie-onderzoek, in het bijzonder op basis van de telefoongesprekken van onder meer 8, 9, 24 en 25 juni 2019 en de veelvuldige telefonische contacten tussen eerste beklagde en I. G..

Uit het telefonieonderzoek en de bewakingsmaatregel blijkt bovendien dat in de nacht van 29 op 30 april 2019 een zekere "B." heeft gewerkt in de vitrine van de (...). Hoewel eerste beklagde toestemming heeft gegeven om het meisje die nacht te laten werken, blijkt uit het strafdossier dat het meisje er die nacht heeft gewerkt op verzoek van de gebruiker van het oproepnummer (...). De elementen in het strafdossier laten echter niet toe om te oordelen dat eerste beklagde ten aanzien van dit meisje enige andere handeling zou hebben gesteld dat het ter beschikking stellen van haar vitrine.

37.

Uit het telefonie-onderzoek blijkt dat eerste beklagde de meisjes onder druk zet door hun werk op te volgen, te informeren hoeveel zij hebben verdiend en hen aanspoort zo goed mogelijk te werken.

Eerste beklagde maakte bovendien onmiskenbaar misbruik van de uitermate kwetsbare situatie waarin de meisjes zich bevinden. Ten titel van voorbeeld kan worden verwezen naar

de persoonlijke situatie van O. E. en M. S. die uit hun thuisland zijn vertrokken om te ontsnappen aan een problematische thuissituatie en in het levensonderhoud en de noodzakelijke medische zorgen van hun familieleden te kunnen voorzien. Gebukt onder de zware schuld die zij bij hun aankomst in België moesten aflossen, de van hen afhankelijke familieleden en hun illegale verblijfsstatus, hadden deze meisjes geen andere keuze dan zich te laten prostitueren.

Uit de verklaring van zowel O. E. als M. S. blijkt dat eerste beklaagde op het ogenblik dat zij ontdekte dat de meisjes zwanger waren, hen onder druk gezet heeft om medicatie in te nemen die de zwangerschap zou afbreken zodat zij voor haar zouden kunnen blijven verdienen. Beiden vreesden voor represailles zodra zij ophielden om geld af te staan aan eerste beklaagde.

Aangezien O. E. en M. S. op verzoek van en met het oog op hun exploitatie door eerste beklaagde naar België werden overgebracht, staat tevens vast dat de feiten onder deze tenlasteleggingen zijn gepleegd binnen het kader van een criminele organisatie waarvan de rechtbank het bestaan reeds hoger bewezen achtte.

De rechtbank acht de verzwarende omstandigheden bewezen.

38.

De tenlastelegging C zoals geherkwalificeerd en de tenlasteleggingen D1, D2, D3, D4, D6, D7 en D9 zijn bewezen op basis van het telefonie-onderzoek, de uitgevoerde controles, de verklaringen van de slachtoffers en de eigen verklaring van S. J..

S. J. wordt vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging D10.

Leidend persoon criminele organisatie (tenlastelegging E)

39.

Beklaagde betwist een leidende rol in de organisatie te hebben gehad, die - nog steeds volgens eerste beklaagde - wordt aangestuurd door "de mama's in het buitenland". Haar rol in de organisatie zou beperkt zijn tot een louter lidmaatschap aangezien er geen, minstens onvoldoende, bewijs zou zijn dat beklaagde richtlijnen zou hebben gegeven met betrekking tot het overbrengen van de meisjes of bevelen of bedreigingen zou hebben geuit.

40.

Het strafdossier legt duidelijk de leidende rol van eerste beklaagde binnen de criminele organisatie bloot.

De gelijkkluidende verklaringen van de slachtoffers tonen aan dat de meisjes op verzoek van eerste beklaagde naar Europa worden overgebracht om er, hetzij voor haar rekening, hetzij voor rekening van andere "Madammen" te werken. Zij instrueert de overtocht en faciliteert - minstens in Europa - het traject van de meisjes, houdt contact met haar familie ter plaatse die instaat voor de werving van de slachtoffers en de route in Afrika, overtuigt de slachtoffers bij hun werving van een beter leven in Europa, volgt het traject van de slachtoffers op en vangt hen op bij aankomst in België om hen vervolgens te begeleiden richting prostitutie.

Eerste beklagde heeft derhalve de hand in bijna alle essentiële elementen van de handel, zodat zij weldegelijk een leidende rol binnen de organisatie heeft.

De tenlastelegging E is bewezen in hoofde van S. J..

Omzetting of overdracht criminele vermogensvoorde/en om illegale herkomst te verbergen (tenlastelegging H)

41.

De rechtbank stelt op basis van het strafdossier vast dat eerste beklagde zelf reeds gedurende meerdere jaren werkt als prostituee. Zij verklaart uit hoofde van deze activiteit +- 150 à 200 euro per dag te verdienen. Op sommige dagen verdient ze niets, op een goede dag veel meer.

Rekening houdende met de opbrengt die eerste beklagde uit deze activiteiten heeft verworven, kan op basis van de afgeluisterde telefoongesprekken en verzendingsbewijzen niet met zekerheid worden vastgesteld dat de bedragen die eerste beklagde naar Nigeria heeft (laten) overmaken, afkomstig zijn van de exploitatie van de prostitutie van de meisjes die 's avonds, 's nachts of op haar vrije dagen in haar vitrine werden tewerkgesteld of een andere illegale oorsprong hebben.

Deze twijfel dient in het voordeel van eerste beklagde te worden uitgelegd.

Eerste beklagde wordt vrijgesproken van de tenlastelegging H.

B. S. R., tweede beklagde

Mensenhandel met verzwarende omstandigheden (tenlastelegging B6) en exploitatie van andermans ontucht of prostitutie /tenlasteleggingen D5 en D6)

42.

S. R. wordt vervolgd voor mensenhandel ten nadele van een ongeïdentificeerd slachtoffer met roepnaam "G." alias "J." en de exploitatie van de ontucht of prostitutie van "G." alias "J." en I. G..

Tweede beklagde betwist deze tenlasteleggingen.

Zij betoogt dat er geen geloof zou kunnen worden gehecht aan de verklaring die door M. S. ten nadele van tweede beklagde werd afgelegd, aangezien niet zou kunnen worden uitgesloten dat zij haar verklaring mogelijks heeft uitvergroot om zeker te zijn dat zij het statuut van slachtoffer van mensenhandel zou kunnen verkrijgen. M. S. zou derhalve een belang hebben bij het afleggen van haar verklaring, zodat nog steeds volgens tweede beklagde, slechts bewijswaarde aan haar verklaring zou kunnen worden gehecht wanneer de inhoud van de verklaring door andere elementen in het strafdossier zou worden gestaafd.

43.

S. R. wordt door M. S. op basis van een fotopanel formeel herkend als de oudere zus van S. J. die eveneens een Madam is die meisjes uitbuit in Brussel. Zij verklaart formeel dat één van de meisjes die S. R. uitbuit "J." is. De echte naam van "J." zou "G." zijn. De rechtbank ziet zoals eerder gezegd geen aanleiding om te twifelen aan de geloofwaardigheid van de verklaring van M. S.. De vaststelling dat zij het statuut van slachtoffer van mensenhandel heeft verkregen, impliceert niet dat aan deze verklaringen geen bewijswaarde zou kunnen worden gehecht. Evenmin kan worden ingezien welk belang zij zou hebben bij het afleggen van een verklaring over andere mogelijke slachtoffers.

De rechtbank stelt niettemin vast dat "J." alias "G." niet nader kon worden geïdentificeerd. Het oproepnummer (...) dat door het meisje werd gebruikt, stond weliswaar geregistreerd in het gsm-toestel van zowel S. J. als S. R., maar de verklaring van M. S., noch het telefonie-onderzoek laten toe om met zekerheid vast te stellen wanneer en hoe dit meisje naar België is gekomen, laat staan of en zo ja hoe S. R. zou hebben bijgedragen aan het overbrengen van dit meisje.

De tenlastelegging is onvoldoende bewezen.

S. R. wordt vrijgesproken voor de tenlastelegging B6.

44.

Zowel M. S. als O. E. geven aan dat S. R. zelf een "Madam" is, die meisjes heeft die voor haar werken.

M. S. verklaart dat zij samen met G. aanvankelijk verbleven heeft in het appartement van S. J. en S. R.. Uit de af luistermaatregel op het oproepnummer (...) blijkt dat tweede beklagde weliswaar contact heeft gehad met het oproepnummer (...) dat volgens M. S. door "G." zou worden gebruikt, maar kan niet met zekerheid worden afgeleid dat tweede beklagde haar prostitutie of ontucht zou hebben geëxploiteerd.

Uit de afgeluisterde telefoongespreken blijkt nog dat tweede beklagde zeer regelmatig tot wel bijna dagelijks contact heeft met I. G., haar activiteiten volgt en voor haar geld verstuurt richting Nigeria. De inhoud van de telefoongesprekken laat echter niet toe om met zekerheid te stellen dat de geldoverdrachten van I. G. naar tweede beklagde zouden kaderen in een andere context dan de zogenaamde "B. W. U. activiteiten" en dus dat zij net als haar zus enig voordeel zou hebben genoten uit prostitutieactiviteiten van I. G..

Deze twijfel dient in het voordeel van tweede beklagde te worden uitgelegd. S. R. wordt vrijgesproken voor de tenlasteleggingen D5 en D6.

Deelname aan voorbereiding of uitvoering geoorloofde activiteiten criminele organisatie (tenlastelegging F3)

45.

Uit het strafdossier blijkt dat S. R. het netwerk van de organisatie heeft gebruikt om eigen familieleden, waaronder haar dochter Sandra, te laten overbrengen naar Europa.

Het staat op basis van de af luistermaatregelen en de verklaringen van M. S. en O. E. vast dat S. R. op actieve wijze heeft bijgedragen aan de uitvoering van de activiteiten van de organisatie door de meisjes onderdak te verschaffen, te voorzien van een gsm-toestel geregistreerd op haar naam of de meisjes tegen betaling van een vergoeding te begeleiden naar Frankrijk voor het indienen van een asielaanvraag of met het oog op het verkrijgen van medische zorg of behandeling in het kader van hun zwangerschap zodat zij zo spoedig mogelijk hun werk zouden kunnen voortzetten.

De tenlastelegging F3 is bewezen in hoofde van S. R..

Omzetting of overdracht criminele vermogensvoorde/en om illegale herkomst te verbergen (tenlastelegging H)

46.

Uit het telefonie-onderzoek blijkt dat verschillende meisjes in de bar van eerste beklaagde geld achterlaten voor tweede beklaagde, in de meeste gevallen met het oog op de verzending van dit geld naar Nigeria. Tweede beklaagde gaat ook geld ophalen bij de meisjes en rekent voor de verzending een commissie aan.

Tweede beklaagde heeft daarnaast in de onderzochte periode geld overgemaakt aan haar man en kinderen in Nigeria met het oog op de aankoop van een wagen voor haar echtgenoot en voor de bouw van hun huis.

Tweede beklaagde doet voor het verzenden van het geld onder meer een beroep op A. C. M., gebruiker van het oproepnummer (...).

47.

De rechtbank stelt vast dat uit de af luistermaatregelen blijkt dat tweede beklaagde weliswaar geregeld geld overmaakt naar Nigeria, maar dat de verstuurd bedragen eerder beperkt in omvang zijn (cf.+ 250 euro)

De rechtbank stelt op basis van de verklaringen van eerste en tweede beklaagde, evenals op grond van het strafdossier vast dat tweede beklaagde inwoont bij eerste beklaagde en derhalve slechts zeer beperkte kosten inzake levensonderhoud heeft.

Hoewel tweede beklaagde niet werkt, verklaart zij als oppas te fungeren voor de kinderen van eerste beklaagde als zij aan het werk is. Daarvoor zou zij een vergoeding van +- 250 euro per maand te ontvangen. Daarnaast stelt zij een blanke vriend te hebben die haar geld geeft (+- 150 euro per maand) en geld te verdienen door de verkoop van make-up en medicijnen in het prostitutie-milieu. Eerste beklaagde bevestigt haar zus soms geld te geven. De bewering dat tweede beklaagde make up en Nigeriaanse medicijnen zou verkopen, wordt gestaafd door de afgeluisterde telefoongesprekken.

Tweede beklaagde legt ter zitting bijkomend een Franse betaalkaart voor, die zij heeft ontvangen naar aanleiding van haar asielaanvraag in Frankrijk en op grond waarvan zij

maandelijks een bedrag van +- 340 euro zou kunnen afhalen in Frankrijk tot er een beslissing is genomen over haar aanvraag.

In deze omstandigheden staat niet met zekerheid vast dat de gelden die door tweede beklagde naar Nigeria werden overgemaakt een wederrechtelijke oorsprong hebben.

Ook het wederrechtelijk karakter van de gelden die op verzoek van andere meisjes via een tussenpersoon naar Nigeria werden overgemaakt, is niet bewezen.

S. R. wordt vrijgesproken voor de feiten onder de tenlastelegging H.

C. S. S., derde beklagde

Mensenhandel met verzwarende omstandigheden (tenlasteleggingen B1 en B2)

48.

Uit de informatie die op basis van het Europees onderzoeksbevel en het telefonie-onderzoek werd verkregen, komt naar voor dat derde beklagde in Italië verbleef op het ogenblik dat O. E. er samen met 3 andere meisjes, waaronder "J.", toekwam. Derde beklagde wordt door O. E. op foto formeel herkend als de broer van S. J., "S. Al.", die hen kwam opzoeken in de vluchtelingenopvang in Italië en hen even later Italiaanse paspoorten bezorgde op de valse naam die ze bij hun registratie na binnenkomst in Italië hadden opgegeven.

Derde beklagde erkent in het verleden de naam S. Al. te hebben gebruikt, onder andere voor zijn facebookprofiel. In zijn herverhoor evenals ter zitting erkent beklagde bovendien dat hij in Rome op verzoek van zijn zus S. J. als "gunst" eenmalig een envelop is gaan afgeven in een vluchtelingenopvang.

De rechtbank hecht, gelet op deze elementen, geen geloof aan de eenvoudige bewering van derde beklagde dat hij geen idee zou hebben gehad wat de inhoud van de enveloppe was, noch dat hij kennis zou hebben gehad van de activiteiten van zijn zussen in België.

Bij analyse van het gsm-toestel van derde beklagde, aangetroffen bij de huiszoeking in de (...) op 25 juni 2019, werden verschillende foto's aangetroffen van identiteitsdocumenten van niet nader geïdentificeerde personen zodat het niet onaannemelijk is dat beklagde zich bezig houdt/heeft gehouden met het (laten) maken van identiteitsdocumenten.

O. E. verklaart niet alleen dat derde beklagde de paspoorten heeft afgegeven, maar tevens dat hij voorafgaandelijk is komen informeren op basis van welke naam zij zich hebben laten registreren. Derde beklagde heeft de 4 meisjes, waaronder O. E. en J., vervolgens naar de luchthaven van Rome gebracht, alwaar ze het vliegtuig namen richting Brussel. De rechtbank ziet geen redenen om te twifelen aan deze zeer gedetailleerde verklaring van O. E..

De rechtbank is van oordeel dat beklagde in het geheel van deze omstandigheden niet onwetend kan zijn geweest over de inhoud van de enveloppe en/of het gegeven dat hij door zijn handelingen een noodzakelijke bijdrage leverde aan het overbrengen van de slachtoffers naar België met het oog op hun tewerkstelling in de prostitutie.

Dat beklaagde aan de meisjes geen rechtstreekse betaling zou hebben gevraagd voor de door hem geleverde diensten doet hieraan geen afbreuk. Artikel 433quinquies Strafwetboek vereist niet dat met de gestelde handelingen enige winst zou zijn verkregen (zie ook Cass. 5 juni 2018, AR (...)). Evenmin is vereist dat de handelingen zouden worden gesteld om de slachtoffers zelf te exploiteren.

49.

Derde beklaagde betwist in ondergeschikte orde dat er in zijn hoofde sprake zou zijn van enige verzwarende omstandigheid.

Wat de verzwarende omstandigheden betreft inzake het misbruik van de kwetsbare toestand van de slachtoffers, het gebruik van listige kunstgrepen, geweld of bedreiging en/of de omstandigheid dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht, wordt verwezen naar wat hoger onder titel 4.1.1. A werd uiteengezet.

De handelingen werden bovendien gesteld in het kader van de gewoonlijke activiteiten van de criminele organisatie zoals hoger uiteengezet.

Het strafdossier laat echter niet toe om in hoofde van derde beklaagde te besluiten dat hij van deze activiteiten een gewoonte zou hebben gemaakt. Uit de verklaring van O. E. blijkt dat "J." samen met haar en nog 2 andere meisjes werd overgebracht, zodat de tenlasteleggingen B1 en B2 in wezen betrekking hebben op eenzelfde "lichting" van meisjes. De paspoorten voor de meisjes werden eenmalig gebracht. Derde beklaagde kon niet met zekerheid gelinkt worden aan de handel van andere meisjes.

De verzwarende omstandigheid dat van het misdrijf een gewoonte werd gemaakt, is wat hem betreft niet bewezen.

50.

De tenlasteleggingen B1 en B2 zijn bewezen op basis van de elementen in het strafdossier, waaronder de verklaringen van O. E., het verhoor van derde beklaagde en zijn verklaring ter zitting.

Deelname aan voorbereiding of uitvoering geoorloofde activiteiten criminele organisatie (tenlastelegging F1)

51.

Uit de verklaring van O. E. blijkt dat derde beklaagde heeft deelgenomen aan de uitvoering van de activiteiten van de organisatie door de meisjes in het bezit te stellen van valse paspoorten, hen naar de luchthaven te begeleiden met het oog op hun vertrek naar België en door hen in het bezit te stellen van een GSM toestel waarmee ze hun "Madam" bij aankomst in België konden contacteren om opgehaald te worden.

De tenlastelegging F1 is bewezen in hoofde van S. S..

D. S. G., vierde beklaagde

Mensenhandel met verzwarende omstandigheden (tenlasteleggingen A. zoals heromschreven. B3 en B4)

52.

Op basis van de eigen verklaringen van de slachtoffers, bevestigd door de wederzijds overeenstemmende verklaringen van de overige slachtoffers en M. S. (die samen met I. B. de oversteek heeft gemaakt) en de verklaring van onder meer U. F., staat vast dat S. G. handelingen heeft gesteld die hebben bijgedragen aan de 'levering' van I. B., E. M. en I. M. vanuit Nigeria naar België met het oog op de exploitatie van hun prostitutie.

Vierde beklaagde bevestigde ten aanzien van I. B. en E. M. de valse voorwendselen dat zij in Europa als kapster zouden kunnen gaan werken, was contactpersoon tijdens de overtocht en heeft op het ogenblik dat de meisjes in Italië aankwamen de opvang in Italië en de verdere doorreis naar België geregeld.

De meisjes dienden na aankomst in België een vergoeding van +- 30.000 euro terug te betalen aan hun "Madam".

Dat de meisjes veelal in groep worden overgebracht, desgevallend samen met meisjes die voor een andere "Madam" waren bestemd en/of door andere personen werden gerekruteerd, bevestigd dat de handelingen van vierde beklaagde kaderen in de werking van de criminele organisatie zoals hoger uiteengezet.

Gelet op het aantal weerhouden slachtoffers, evenals gelet op de veroordeling van vierde beklaagde door de rechtbank van Bologna uit hoofde van gelijkaardige feiten inzake mensenhandel, staat bovendien vast dat van deze activiteiten een gewoonte werd gemaakt.

53.

De tenlastelegging A zoals geherkwalificeerd, B3 en B4 zijn bewezen in hoofde van S. G..

Deelname aan voorbereiding of uitvoering geoorloofde activiteiten criminele organisatie (tenlastelegging F2)

54.

Het strafdossier toont aan dat vierde beklaagde de potentiële slachtoffers voor hun vertrek instrueert omtrent de overtocht, contact houdt met haar familie ter plaatse die instaat voor de werving van de slachtoffers, de slachtoffers bij hun werving overtuigt van een beter leven in Europa, het traject van de slachtoffers opvolgt en hen opvangt bij aankomst in België om hen vervolgens te begeleiden richting prostitutie.

Uit het strafdossier komt naar voor dat de meisjes veelal in groep worden overgebracht, zodat er sprake is van gecoördineerde activiteiten die kaderen in de werking van de criminele organisatie zoals hoger uiteengezet.

De tenlastelegging F2 is bewezen in hoofde van S. G..

E. B. S., vijfde beklagde

Mensenhandel met verzwarende omstandigheden en exploitatie van andermans ontucht of prostitutie (tenlasteleggingen B3 en D3)

55.

E. M. verklaart dat vijfde beklagde haar "Madam" was. Deze zou E. M. hebben opgewacht bij haar aankomst in België, haar naar haar verblijfplaats gebracht en vervolgens meegenomen naar het prostitutiekwartier, waar E. M. diende te tippelen en zich diende te prostitueren om vervolgens met deze opbrengsten haar overtocht te vergoeden. E. M. verklaart 27.000,00 euro aan B. S. te hebben afbetaald. Zij moest extra nog 350 € per maand betalen voor de huur van de kamer in het appartement van Sarah.

De rechtbank ziet geen aanleiding om te twijfelen aan de geloofwaardigheid van de verklaring van E. M. dat zij in opdracht van vijfde beklagde onder valse voorwendselen naar België werd overgebracht. De verklaring van E. M. is gedetailleerd en wordt onder meer wat het aspect van de overtocht vanuit Libië samen met I. M. en het verdere traject vanuit Italië naar België bevestigd door de op dit punt gelijklopende verklaring van I. M. en de Italiaanse informatie dat E. M. en I. M. belden op 1 september 2016 zijn aangekomen in een vluchtelingenkamp in (...). De betrokkenheid van vijfde beklagde bij de handel van E. M. blijkt bijkomend uit het gegeven dat E. M. vijfde beklagde formeel herkent als haar "madam" op basis van de voorgelegde foto en gebruik maakt van het oproepnummer (...) dat geregistreerd staat op naam van B. S..

56.

De controlemaatregelen bevestigen dat E. M. zich prostitueerde in het Noordkwartier te Brussel, aanvankelijk gewoon op straat, later in de vitrine van de (...) en de (...).

E. M. bevestigt in haar verklaring na haar aankomst in België een bedrag van 27.000,00 euro te hebben afbetaald aan B. S..

57.

De rechtbank acht de tenlasteleggingen B3 en D3 bewezen op grond van de uitgevoerde controles, de afgeluisterde telefoonmaatregelen en de verklaringen van E. M. en I. M..

Deel uitmaken criminele organisatie (tenlastelegging G1)

Uit de overeenstemmende verklaringen van I. M. en E. M. blijkt dat vijfde beklagde S. J. actief heeft verzocht om de activiteiten van de organisatie aan te wenden om minstens één nieuw meisje uit Nigeria over te laten komen om haar vervolgens ten haren voordele in de prostitutie te laten werken.

Zij was op de hoogte van het gegeven dat de meisjes onder valse voorwendselen en zonder besef van de juiste omvang van de gevorderde bedragen naar Europa werden gelokt, om

hen vervolgens onder intimidatie in de prostitutie te dwingen. Door alsnog wetens en willens gebruik te hebben gemaakt van het netwerk en actief één van de aangekomen meisjes te hebben opgevangen en begeleid met het oogmerk om de ontucht en prostitutie van E. M. te exploiteren, heeft vijfde beklaagde deel uitgemaakt van de criminele organisatie zoals hoger omschreven.

De tenlastelegging G1 is bewezen in hoofde van B. S..

F. Ester VICTOR, zesde beklaagde

Exploitatie van andermans ontucht of prostitutie (tenlastelegging D8)

59.

Hoewel op basis van wat hoger werd uiteengezet, vaststaat dat eerste en derde beklaagde mogelijks ten voordele van zesde beklaagde een niet nader geïdentificeerd meisje "J." onder valse voorwendselen naar België hebben gebracht met het oog op de exploitatie van haar prostitutie of ontucht, is de rechtbank van oordeel dat het strafdossier onvoldoende elementen bevat om met zekerheid vast te stellen of en zo ja hoe zesde beklaagde "J." na haar aankomst in België effectief geëxploiteerd zou hebben.

Deze twijfel dient in het voordeel van de beklaagde te worden uitgelegd. Zesde beklaagde wordt vrijgesproken voor de tenlastelegging D8.

Deel uitmaken criminele organisatie (tenlastelegging G2)

60.

De rechtbank is van oordeel dat hoewel vaststaat dat zesde beklaagde actief is in het prostitutiekwartier te Brussel-Noord en er niet kan worden uitgesloten zij op de hoogte was van het feit dat eerste beklaagde in de mogelijkheid was om meisjes te laten overbrengen, niet met de rechtens vereiste zekerheid kan worden vastgesteld dat zesde beklaagde wetens en willens betrokken is geweest bij de organisatie.

Deze twijfel dient in het voordeel van de beklaagde te worden uitgelegd.

Zesde beklaagde wordt vrijgesproken voor de tenlastelegging G2.

4.2. Straftoemeting

4.2.1. Algemeen

61.

De rechtbank is van oordeel dat de door de eerste, derde, vierde en vijfde beklaagde bewezen verklaarde misdrijven onder de tenlasteleggingen A, zoals heromschreven, tot en met F de opeenvolgende en voortgezette uitvoering vormen van eenzelfde misdadig opzet,

zodat één straf wordt opgelegd voor het geheel van de feiten waaraan de betrokken beklagde schuldig is bevonden, namelijk de straf die op het zwaarste misdrijf is gesteld'.

62.

Bij het bepalen van de straf houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, met het strafverleden van de respectieve beklagden en hun persoonlijkheid.

63.

De rechtbank tilt bijzonder zwaar aan deze feiten. Mensenhandel maakt misbruik van de hoop (of wanhoop) van mensen op een beter leven.

Beklaagden hebben schaamteloos misbruik gemaakt van de uiterst kwetsbare situatie van de slachtoffers die wanhopig hun land van herkomst wilden ontvluchten en op zoek waren naar een betere toekomst in een ander land, en daar heel veel voor over hebben.

Onverschillig voor de gevaren waaraan hun slachtoffers doorheen het traject werden blootgesteld, hebben beklagden hen op grond van valse motieven naar België gehaald om hen vervolgens te dwingen tot een leven van prostitutie of seksuele uitbuiting. Onder dreiging voor henzelf en/of hun familie indien zij hun enorme schuld voor de overtocht niet terugbetaalden, hebben beklagden zich vervolgens verrijkt door de uitbuiting van deze uiterst kwetsbare slachtoffers.

De voorliggende feiten zijn dan ook uitermate aanstootgevend en moreel bijzonder verwerpelijk aangezien daardoor de openbare orde en veiligheid en de fysieke Integriteit van anderen in het gedrang wordt gebracht. Het meewerken aan een dergelijke vorm van georganiseerde criminaliteit getuigt van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en aan respect voor de menselijke persoon. Ze getuigen tevens van een streven naar louter eigen winstbejag en het misbruik maken van de precaire administratieve en sociale situatie van de mensen die zij smokkelen en vervolgen (laten) uitbuiten.

Een strenge bestraffing dringt zich op mede ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst. Beklaagden dienen tot het besef te worden gebracht dat mensenhandel totaal onaanvaardbaar is en men er op geen enkele wijze zijn/haar medewerking aan mag verlenen.

Daarnaast dient te worden vermeden dat slachtoffers in de toekomst hun toevlucht zouden zoeken tot gelijkaardige praktijken om aan hun eigen uitzichtloze situatie te proberen ontsnappen.

4.2.2. Beoordeling per beklagde

A. S. J.

64.

De rechtbank houdt wat eerste beklagde betreft bij het bepalen van de straf, naast wat hoger reeds werd uiteengezet, rekening met:

- de leidende rol in de criminele organisatie;
- de hoeveelheid slachtoffers wiens ontucht zij heeft geëxploiteerd (ten minste 8) de periode waarin zij actief was in de organisatie
- haar gunstig strafrechtelijk verleden.

Uit de verklaringen van eerste beklagde blijkt dat zij er kennelijk geen graten in ziet om In haar levensonderhoud te voorzien door naast haar eigen activiteiten In een bijkomende bron van inkomsten te voorzien door te teren op de opbrengsten van andermans ontucht of prostitutie (Y.-systeem).

Hoewel eerste beklagde aangeeft zelf aanvankelijk slachtoffer van mensenhandel te zijn geweest en vanuit Libië naar Europa gesmokkeld te zijn, heeft deze beproeving eerste beklagde er niet van weerhouden om zich thans schuldig te maken aan dezelfde praktijken met het oog op haar eigen winstbejag.

Het strafdossier toont aan dat eerste beklagde gedurende jaren, in functie van haar eigen behoeften en ten voordele van anderen onder valse voorwendselen meisjes heeft doen overbrengen met het oog op hun seksuele exploitatie en daarbij van bij aanvang alle mogelijke middelen heeft ingezet om druk en/of dreiging ten aanzien van haar slachtoffers te kunnen uitoefenen.

65.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete de enige gepaste maatschappelijke reactie is om beklagde de ernst van haar handelingen te doen inzien en een herhaling van nieuwe gelijkaardige feiten in de toekomst te voorkomen.

Op het verzoek van eerste beklagde om een straf met probatie-uitstel uit te spreken, wordt niet ingegaan. Dit zou een verkeerd signaal geven en zou bij eerste beklagde een onvoldoende bewustwording van de ernst van de door haar gepleegde feiten tot gevolg hebben. De rechtbank is van oordeel dat er geen enkele aanwijzing is dat het opleggen van een bestraffing, zoals hierna bepaald, aan beklagde een overdreven sociaal of professioneel nadeel zal toebrengen in een mate die buiten verhouding zou staan met de ernst van de feiten.

Overeenkomstig artikel 380,\$7 tweede lid van het Strafwetboek wordt de aan beklagde opgelegde geldboete zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn. De geldboete wordt bijgevolg als volgt berekend:

- 8 slachtoffers x 1.000 euro = 8.000 euro, te vermenigvuldigen met de wettelijke opdecimen.

Gelet op de precaire financiële situatie van eerste beklagde wordt aan beklagde de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf verleend voor een gedeelte van de geldboete in de mate zoals hierna bepaald.

B. S. R.

66.

De rechtbank houdt wat tweede beklaagde betreft bij het bepalen van de straf, naast wat hoger reeds werd uiteengezet, rekening met:

- de rol in de criminele organisatie;
- de periode waarin zij actief was in de organisatie
- haar gunstig strafrechtelijk verleden.

67.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde gevangenisstraf de enige gepaste maatschappelijke reactie is om tweede beklaagde de ernst van haar handelingen te doen inzien en een herhaling van nieuwe gelijkaardige feiten in de toekomst te voorkomen.

C. S. S.

68.

De rechtbank houdt wat derde beklaagde betreft bij het bepalen van de straf, naast wat hoger reeds werd uiteengezet, rekening met:

- Zijn eerder beperkte rol in de criminele organisatie;
- de hoeveelheid slachtoffers, ten minste 2, die derde beklaagde mee heeft doen overbrengen
- de periode waarin hij actief was in de organisatie
- zijn relatief gunstig strafrechtelijk verleden.

69.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete de enige gepaste maatschappelijke reactie is om derde beklaagde de ernst van zijn handelingen te doen inzien en een herhaling van nieuwe gelijkaardige feiten in de toekomst te voorkomen.

Op het verzoek van beklaagde om een deel van zijn straf met uitstel uit te spreken, wordt niet ingegaan. Dit zou een verkeerd signaal geven en zou bij beklaagde een onvoldoende bewustwording van de ernst van de door hem gepleegde feiten tot gevolg hebben. De rechtbank is van oordeel dat er geen enkele aanwijzing is dat het opleggen van een bestraffing, zoals hierna bepaald, aan beklaagde een overdreven sociaal of professioneel nadeel zal toebrengen in een mate die buiten verhouding zou staan met de ernst van de feiten.

Overeenkomstig artikel 433septies tweede lid van het Strafwetboek wordt de aan beklaagde opgelegde geldboete zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn. De geldboete wordt bijgevolg als volgt berekend: 2 slachtoffers x 1.000 euro = 2.000 euro, te vermenigvuldigen met de wettelijke opdecimen.

D. S. G.

70.

De rechtbank houdt wat vierde beklaagde betreft bij het bepalen van de straf, naast wat hoger reeds werd uiteengezet, rekening met:

- de rol in de criminele organisatie;
- de hoeveelheid slachtoffers, ten minste 3 die vierde beklaagde heeft doen overbrengen
- de periode waarin zij actief was in de organisatie
- haar specifieke strafrechtelijk verleden in Italië
- het totaal gebrek aan normbesef en verantwoordelijkheidsgevoel dat blijkt uit de vaststelling dat vierde beklaagde zich tot op heden aan de haar in Italië opgelegde straf tracht te onttrekken en de verklaring van sommige slachtoffers en meisjes uit het prostitutiemilieu dat beklaagde geen respect zou hebben voor mensen.

71.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete de enige gepaste maatschappelijke reactie is om beklaagde de ernst van haar handelingen te doen inzien en een herhaling van nieuwe gelijkaardige feiten in de toekomst te voorkomen.

Overeenkomstig artikel 433septies tweede lid van het Strafwetboek wordt de aan vierde beklaagde opgelegde geldboete zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn. De geldboete wordt bijgevolg als volgt berekend: 3 slachtoffers x 1.000 euro = 3.000 euro, te vermenigvuldigen met de wettelijke opdecimen.

E. B. S.

72.

De rechtbank houdt wat vijfde beklaagde betreft bij het bepalen van de straf, naast wat hoger reeds werd uiteengezet, rekening met:

- de eerder beperkte rol in de criminele organisatie;
- de hoeveelheid slachtoffers, ten minste 1 die vijfde beklaagde heeft laten overbrengen
- haar gunstig strafrechtelijk verleden.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete de enige gepaste maatschappelijke reactie is om beklaagde de ernst van haar handelingen te doen inzien en een herhaling van nieuwe gelijkaardige feiten in de toekomst te voorkomen.

Overeenkomstig artikel 433septies tweede lid van het Strafwetboek wordt de aan beklaagde opgelegde geldboete zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn, De geldboete wordt bijgevolg als volgt berekend:

- 1 slachtoffer x 1.000 euro = 1.000 euro, te vermenigvuldigen met de wettelijke opdecimen.

4.2.3. Ontzetting uit de rechten

73.

S. J., S. S., S. G. en B. S. worden eveneens, overeenkomstig respectievelijk de artikelen 433novies, § 1 en 382, §1 van het Strafwetboek ontzet uit de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijfjaar.

4.3 Kosten

74.

Alle gerechtskosten werden gemaakt voor de bewezen tenlasteleggingen.

Aangezien beklaagden allen voor verschillende misdrijven worden veroordeeld en hun aandeel in de bewezen verklaarde feiten verschilt, wordt er geen hoofdelijke veroordeling tot de gerechtskosten uitgesproken.

De beklaagden worden elk veroordeeld tot een deel van de kosten zoals hierna bepaald, waarbij de rechtbank rekening houdt met het aandeel van beklaagden in de organisatie en het aantal slachtoffers dat werd weerhouden.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

5.1 De vordering van I. B.

75.

I. B. maakt aanspraak op een schadevergoeding voor materiële en morele schade, provisioneel begroot op 1 euro, uit hoofde van de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A, C, E F, G en H ten aanzien van alle 6 de beklaagden.

76.

De door de burgerlijke partij gevorderde schade komt slechts voor vergoeding in aanmerking, wanneer de schade in oorzakelijk verband staat met de ten aanzien van de betrokken beklaagde(n) bewezen verklaarde misdrijven.

De rechtbank stelt vast dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat I. B. enige schade zou hebben geleden uit hoofde van de misdrijven waarvoor zij niet als benadeelde persoon in de tenlastelegging werd weerhouden.

De vordering tot schadevergoeding is derhalve slechts gegrond in de mate dat zij grondslag vindt in de feiten van de bewezen verklaarde geherkwalificeerde tenlasteleggingen A en C en gericht is ten aanzien van S. J. (uitsluitend wat de feiten van de tenlastelegging C betreft) en S. G..

De vordering is ongegrond in de mate dat zij gericht is ten aanzien van de beklaagden S. R., S. S., B. S. en V. E..

77.

Er bestaat geen twijfel over dat I. B. door het feit dat zij onder valse voorwendselen naar

Europa werd overgebracht om vervolgens in de prostitutie te worden gedwongen en er geëxploiteerd te worden, schade heeft geleden.

Aangezien deze schade op heden nog niet werd begroot, kan ten provisionele titel een schadevergoeding van 1 euro worden toegekend zoals gevorderd in afwachting van een concrete begroting van de door I. B. geleden schade.

De rechtbank houdt de verdere afhandeling van de burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering nu de zaak op dit punt niet in staat van wijzen is.

5.2. De vordering van O. E.

78.

O. E. maakt aanspraak op een schadevergoeding voor materiële en morele schade, provisioneel begroot op 1 euro, uit hoofde van de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen B, D, E F, G en H ten aanzien van alle 6 de beklaagden.

79.

De door de burgerlijke partij gevorderde schade komt slechts voor vergoeding in aanmerking, wanneer de schade in oorzakelijk verband staat met de ten aanzien van de betrokken beklagde(n) bewezen verklaarde misdrijven.

De rechtbank stelt vast dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat O. E. enige schade zou hebben geleden uit hoofde van de misdrijven waarvoor zij niet als benadeelde persoon in de tenlastelegging werd weerhouden.

De vordering tot schadevergoeding is derhalve slechts gegrond in de mate dat zij grondslag vindt in de feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen B1 en D1 en gericht is ten aanzien van S. J. en S. S..

De vordering is ongegrond in de mate dat zij gericht is ten aanzien van de beklaagden S. R., S. G., B. S. en V. E..

80.

Er bestaat geen twijfel over dat O. E. door het feit dat zij onder valse voorwendselen naar Europa werd overgebracht om vervolgens in de prostitutie te worden gedwongen en er geëxploiteerd te worden, schade heeft geleden.

Aangezien deze schade op heden nog niet werd begroot, kan te provisionele titel een schadevergoeding van 1 euro worden toegekend zoals gevorderd in afwachting van een concrete begroting van de door O. E. geleden schade.

De rechtbank houdt de verdere afhandeling van de burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering nu de zaak op dit punt niet in staat van wijzen is.

5.3. De vordering van E. M.

81.

E. M. maakt aanspraak op een provisionele schadevergoeding van 1 euro ten aanzien van S. G. en B. S. uit hoofde van de feiten die ten grondslag liggen aan de tenlastelegging B3 en ten aanzien van S. J. en B. S. uit hoofde van de feiten die ten grondslag liggen aan de tenlastelegging D3.

82.

Er bestaat geen twijfel over dat E. M. door het feit dat zij onder valse voorwendselen naar Europa werd overgebracht om vervolgens in de prostitutie te worden gedwongen en er geëxploiteerd te worden, schade heeft geleden.

Aangezien deze schade op heden nog niet werd begroot, kan te provisionele titel een schadevergoeding van 1 euro worden toegekend zoals gevorderd in afwachting van een concrete begroting van de door E. M. geleden schade.

De rechtbank houdt de verdere afhandeling van de burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering nu de zaak op dit punt niet in staat van wijzen is.

5.4. Overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan op grond van artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering.

6. TOEGEPASTE WETTEN

De volgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de toepassing van de taalwet:

- Artikel 31, 65, 66, 79, 80, 324bis, 324ter §1, 2 en 4, 380, §1, 4°, §3.1° en 2° en 7, 381, 382, §§1 en 4, 389 §1, lid 1, 433 quinquies §§1, 1°, 2 en 4, 433 septies lid 1, 2°, 3°, 4° en 6° en 2, 433 octies lid 1,2• en 2, 433 novies §§1 en 5 en 483 van het Strafwetboek;
- Artikel 11, 12, 14, 16, 31 tot 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

7. UITSPRAAK

De rechtbank beslist na tegenspraak ten aanzien van S. J., S. R. en S. S. en bij verstek van S. G., B. S. en E. V..

OP STRAFGEBJED

Verklaart de strafvordering ontvankelijk

Herkwalificeert en verbetert de feiten van de tenlastelegging A als:

"Te Brussel, en op grond van de artikelen 10ter en 12 V. T. Sv., in Nigeria en Italië in de periode van 23 december 2016 tot en met 10 mei 2017

mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 10, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 3° en 2, 433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1.3° en 2, 433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1.4° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1.6° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 acties lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

Door S. J. en S. G.

Ten nadele van I. B., geboren op (...)."

Herkwalificeert en verbetert de feiten van de tenlastelegging C als:

exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd, (art. 380 § 1. 4° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, en de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang. (art. 380 §§ 3. 1° en 7, 381, 382 §§ 1 en 4, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, en de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid. (art. 380 §§ 3. 2° en 7, 381, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

Te Brussel in de periode van 9 mei 2017 tot en met 10 mei 2017

Door S. J.

Ten nadele van I. B., geboren op (...).

Eerste beklaagde, S. J.

De rechtbank verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, zoals geherkwalificeerd, B4, D10 en H niet bewezen en spreekt S. J. hiervoor vrij.

De rechtbank verklaart de feiten van de tenlasteleggingen B1, B2, B5, C zoals geherkwalificeerd, D1, D2, D3, D4, D6, D7, D9 en E wel bewezen en veroordeelt S. J. voor de bewezen feiten samen tot:

- een hoofdgevangenisstraf van VIER (4) JAAR en
- een geldboete van 1.000,00 euro, verhoogd met 50 opdecimen (x 8) x 8 tot 64.000,00 euro, met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

De rechtbank verleent S. J. uitstel van tenuitvoerlegging voor drie vierde van de geldboete voor een periode van 3 jaar.

Ontzet S. J. van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een

termijn van VIJF (5) jaar.

Veroordeelt S. J. bijkomend tot het betalen van:

- de bijdrage van 25 euro, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op 200 euro, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985
- bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, overeenkomstig de wet van 19 maart 2019
- een vaste vergoeding van 50 euro;

Tweede beklaagde, S. R.

De rechtbank verklaart de feiten van de tenlasteleggingen B6, D5, D6 en H niet bewezen in hoofde van S. R. en spreekt haar daarvoor VRIJ.

De rechtbank verklaart de feiten van de tenlastelegging F3 wel bewezen en veroordeelt S. R. hiervoor tot:

- een hoofdgevangenisstraf van VIJFTIEN (15) MAANDEN

Veroordeelt S. R. bijkomend tot het betalen van:

- de bijdrage van 25 euro, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op 200 euro, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985
- bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, overeenkomstig de wet van 19 maart 2019
- een vaste vergoeding van 50 euro;

Derde beklaagde, S. S.

De rechtbank zegt voor recht dat de verzwarende omstandigheid voor de tenlasteleggingen B1 en B2 dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, in hoofde van derde beklaagde niet wordt weerhouden.

De rechtbank verklaart bewezen en veroordeelt S. S. voor de bewezen feiten van de tenlasteleggingen B1, B2 en F1 samen tot:

- een hoofdgevangenisstraf van DERTIG (30) maanden en
- een geldboete van 1.000,00 euro, verhoogd met 50 opdecimen (x8) x2 tot 16.000,00 euro, met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzet S. S. van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van VIJF (5) jaar.

Veroordeelt S. S. bijkomend tot het betalen van:

- de bijdrage van 25 euro, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op 200 euro, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985
- bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, overeenkomstig de wet van 19 maart 2019

- een vergoeding van 50 euro;

Vierde beklagde, S. G.

De rechtbank veroordeelt S. G. voor de bewezen feiten van de tenlasteleggingen A zoals geherkwalificeerd, B3, B4 en F2 samen tot:

- een hoofdgevangenisstraf van VEERTIG (40) MAANDEN en
- een geldboete van 1.000,00 euro, verhoogd met 50 opdecimen (x 8) x 2 tot 16.000,00 euro, met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzet S. G. van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van VIJF (5) jaar.

Veroordeelt S. G. bijkomend tot het betalen van:

- de bijdrage van 25 euro, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op 200 euro, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985
- bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, overeenkomstig de wet van 19 maart 2019
- een vergoeding van 50 euro;

Vijfde beklagde, B. S.

De rechtbank veroordeelt B. S. voor de bewezen feiten van de tenlasteleggingen B3, D3 en G1 samen tot:

- een hoofdgevangenisstraf van ACHTIEN (18) maanden en
- een geldboete van 1.000,00 euro, verhoogd met 50 opdecimen (x 8) x 1 tot 8.000,00 euro, met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzet B. S. van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van VIJF (5) Jaar.

Veroordeelt B. S. bijkomend tot het betalen van:

- de bijdrage van 25 euro, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op 200 euro, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985
- bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, overeenkomstig de wet van 19 maart 2019
- een vergoeding van 50 euro;

Zesde beklagde, V. E.

De rechtbank verklaart de feiten van de tenlasteleggingen D8 en G2 niet bewezen en spreekt V. E. hiervoor vrij.

Kosten

De rechtbank veroordeelt eerste, tweede, derde, vierde en vijfde beklagde tot de kosten gemaakt door het Openbaar Ministerie, tot op heden begroot op 3275,65 euro.

Beklaagden worden elk veroordeeld tot een aandeel in de kosten als volgt:

- eerste beklagde, S. J.: 7/20
- tweede beklagde, S. R.: 1/20
- derde beklagde, S. S.: 4/20
- vierde beklagde, S. G.: 6/20
- vijfde beklagde, B. S.: 2/20

OP BURGERLIJK GEBIED

Recht doende over de vordering van I. B.

De rechtbank verklaart de vordering van I. B. ontvankelijk.

De rechtbank verklaart de vordering ten aanzien van S. R., S. S., B. S. en V. E. ongegrond.

De rechtbank verklaart de vordering ten aanzien van S. J. en S. G. deels gegrond en veroordeelt S. J. en S. G. hoofdelijk, de ene bij gebrek aan de andere tot betaling aan I. B. van een provisionele schadevergoeding van 1,00 euro.

De rechtbank houdt de beslissing over de begroting van de schadevergoeding, intresten en kosten verder aan.

Recht doende over de vordering van O. E.

De rechtbank verklaart de vordering van O. E. ontvankelijk.

De rechtbank verklaart de vordering ten aanzien van S. R., S. G., B. S. en V. E. ongegrond.

De rechtbank verklaart de vordering ten aanzien van S. J. en S. S. deels gegrond en veroordeelt S. J. en S. S. hoofdelijk, de ene bij gebrek aan de andere tot betaling aan O. E. van een provisionele schadevergoeding van 1,00 euro.

De rechtbank houdt de beslissing over de begroting van de schadevergoeding, intresten en kosten aan.

Recht doende over de vordering van E. M.

De rechtbank verklaart de vordering van E. M. ontvankelijk en gegrond.

De rechtbank veroordeelt S. J., S. G. en B. S. hoofdelijk, de ene bij gebrek aan de andere tot betaling aan E. M. van een provisionele schadevergoeding van 1,00 euro.

De rechtbank houdt de beslissing over de verdere schadevergoeding, intresten en kosten aan.

Recht doende over de overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan op grond van artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering.

Wat de onmiddellijke aanhouding betreft :

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering strekkende tot het bekomen van de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde

S. G., vierde beklaagde

Daar de veroordeelde niet verschenen is bij de behandeling ten gronde en ook thans niet verschijnt, is het niet denkbeeldig aan te nemen dat hij zou pogen zich te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf.

Bij toepassing van artikel 33 § 2 van de wet van 20 juli 1990 aangeduid door de voorzitter;

Beveelt de rechtbank de onmiddellijke aanhouding van : S. G., de vierde beklaagde

Wat de onmiddellijke aanhouding betreft :

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering strekkende tot het bekomen van de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde

B. S., vijfde beklaagde

Daar de veroordeelde niet verschenen is bij de behandeling ten gronde en ook thans niet verschijnt, is het niet denkbeeldig aan te nemen dat hij zou pogen zich te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf.

Bij toepassing van artikel 33 § 2 van de wet van 20 juli 1990 aangeduid door de voorzitter;

Beveelt de rechtbank de onmiddellijke aanhouding van : B. S., de vijfde beklaagde

Dit vonnis is gewezen door de 23ste correctionele kamer van de Nederlandstalige **rechtbank**

van eerste aanleg Brussel **op 04 september 2020**, samengesteld uit:

Mevr. D.	voorzitter-rechter
Mevr. Br.	rechter
Dhr. Bo.	rechter

Mevr. Br., rechter, verkeert in de onmogelijkheid om het vonnis te ondertekenen. (art. 195bis al2 Wb. Sv. - art. 785 van het Gerechtelijk Wetboek)

Mevr. L. Claus
griffier

En In openbare terechtzitting van 4 september 2020 uitgesproken door:

Mevr. D.	rechter-voorzitter
Mevr. M.	rechter
Dhr. Bo.	rechter

met bijstand van mevr. C., griffier

in aanwezigheid van mevr. D., substituut Procureur des Konings bij het parket van Brussel,
Goedgekeurd de doorhaling van woorden en lijnen.